

811.161.2

A47

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний аерокосмічний університет ім. М.С. Жуковського

«Харківський авіаційний інститут»

ПЕРЕОБЛІК 2019 р.

Л.І. АЛЕКСЄНКО

ПЕРЕОБЛІК 2006 р.

УКРАЇНСЬКЕ ДІЛОВЕ МОВЛЕННЯ

Для студентів факультету заочного навчання

**АБОНЕМЕНТ
НАВЧАЛЬНОЇ
ЛІТЕРАТУРИ**

Научно-техническая
библиотека
"ХАІ"

mt0057805

57 805 М

**НАУКОВО-ТЕХНІЧНА
БІБЛІОТЕКА**
Національного аерокосмічного
університету ім. М.С. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»

Харків "ХАІ" 2001

УДК 4У: 651.5 (075.8)

Українське ділове мовлення / Л.І. Алексєєнко. – Навч. посібник. – Харків: Нац. аерокосмічний ун-т "Харк. авіац. ін-т", 2001. – 61 с.

Стисло подано відомості про стилі сучасної української мови, основну увагу приділено офіційно-діловому стилю.

Розділ орфографії пропонує згадати основні правила українського правопису.

Рубрика "Варто запам'ятати" дає корисні поради з лексики української мови та відповідники усталених виразів ділового мовлення.

Наведено короткий словник аероціно-космічної термінології та зразки оформлення деяких документів.

Додаток 3 "Власні імена людей" нагадує про походження та значення власних імен. Подано варіанти імен по батькові.

Для студентів факультету заочного навчання.

Рецензенти: д-р фіол. наук, проф. Л.Г. Фрізман,
канд. фіол. наук, доц. С.М. Лахно

©Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського
"Харківський авіаційний інститут", 2001 р.

ЗАВДАННЯ КУРСУ

Курс "Ділова українська мова" у вищих навчальних закладах нашої держави введено на початку 90-х років. Чимало навчальних посібників і методичних розробок вийшло друком за цей час. Ділова українська мова набуває все більшого поширення в суспільному житті країни, і тому є потреба вдосконалювати мовний рівень всіх тих, хто в своїй професійній діяльності користується діловим стилем.

Цей посібник має за мету стисло подати головні відомості про стилі сучасної української мови, основну увагу звернувши на офіційно-діловий стиль, нагадати найголовніші правила українського правопису та ознайомити студентів з правилами оформлення найрозповсюдженіших документів.

Рубрика "Варто запам'ятати" допоможе користувачам засвоїти сучасну словникову або граматичну норму, а короткий словник авіаційних термінів стане в пригоді майбутнім інженерам авіаційно-космічного профілю.

Додаток 2 пропонує ознайомитися з основними зразками оформлення найпоширеніших документів, з якими майбутні спеціалісти матимуть справу у своїй професійній діяльності.

Сподіваємося, що стане в пригоді й додаток 3, де наведено власні імена людей, вказується на походження і значення імені, його російський і український варіанти та наведено чоловічі й жіночі імена по батькові.

ПРОГРАМА КУРСУ “УКРАЇНСЬКА ДІЛОВА МОВА”

1. Мова – суспільне явище.
2. Мовна норма.
3. Дві форми літературної мови.
4. Стилі сучасної літературної мови (коротка характеристика).
5. Науковий стиль: основні ознаки, підстилі НС, сфери застосування, мовні засоби НС.
6. Термінологія сучасної української мови; історія та джерела поповнення.
7. Професійна лексика: поняття професіоналізмів, різниця між терміном і професіоналізмом.
8. Офіційно-діловий стиль: основні ознаки, підстилі ОДС, сфери застосування.
9. Поняття про документ.
10. Класифікація документів.
11. Основні правила оформлення документів; оформлення сторінки.
12. Види документів.
13. Реквізити документів.
14. Документи щодо особового складу: заява, автобіографія, наказ щодо особового складу.
15. Інформаційні документи: службові листи, доповідні і пояснювальні записки, довідка, звіт, оголошення, запрошення.
16. Обліково-фінансові документи: доручення, розписка, акт.
17. Поняття про витяг: витяг з наказу, витяг з протоколу.
18. Правопис прізвищ.
19. Відмінювання прізвищ. Звертання.
20. Творення імен по батькові.
21. Правопис слів іншомовного походження: подвоєння приголосних у словах іншомовного походження; і, и в словах іншомовного походження.
22. Закінчення родового відмінка іменників II відміни чоловічого роду.
23. Прийменник “по” в діловому мовленні.
24. Правопис часток “не”, “ні”.

Список рекомендованої літератури до курсу

Алексєєнко Л.І. Українська мова. – Харків: Держ. аерокосмічний ун-т “Харк. авіац. ін-т”, 2000.

Ботвина Н. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови. – К.: АртЕк, 1999.

Глушник С.В., Дияк О.В., Шевчук С.В. Сучасні ділові папери. – К.: АСК, 1998.

- Ділові папери / Л.І. Алексєєнко, М.М. Баликова, Н.А. Мурзич та ін. – Харків: Держ. аерокосмічний ун-т "Харк. авіац. ін-т", 1999.
- Зубков М.Г. Мова ділових паперів. – Харків: Фоліо, 1999.
- Паламар Л.М., Кацевець І.М. Українське ділове мовлення. – К.: Либідь, 1997.

- Паламар Л.М., Кацевець І.М. Мова ділових паперів. – К.: Либідь, 1993.

- Шевчук С.В. Українське ділове мовлення. – К.: Вища школа, 1997.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ СТИЛІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ

Функціональний стиль – це різновид літературної мови, сукупність засобів і способів вираження думки, способів поєднання їх у реченні для найповнішої функції спілкування в певній сфері діяльності. У сучасній українській літературній мові існує умовний поділ на такі стилі:

- стиль художньої літератури,
- науковий (НС),
- офіційно-діловий (ОДС),
- публіцистичний (ПС),
- конфесійний,
- розмовний.

Звичайно, цей поділ досить умовний; стилі не є чимось закостенілим, вони доповнюють один одного, урізноманітнюються і разом з тим протиставляються один одному. Всі стилі, крім останнього, існують як в усній, так і в писемній формах; розмовний має лише усну форму. Ко-жений стиль цінний тим, що він у найбільшій мірі володіє певними озна-ками, або стильовими рисами. Деякі із стильових рис властиві не од-ному, а кільком стилям; але в різних стилях виявляються по-різному.

Художній стиль – тематично всеосяжний, він є засобом не лише повідомлення, а й естетичного впливу на читача. У стилі художньої лі-тератури можуть поєднуватись засоби інших стилів, але всі вони під-порядковані одній меті – художньому зображення життя, створенню типового образу. Художньому стилі властива поетичність, образність, емоційність, стилістичні фігури, алітерації, широке вживання синонімів, антонімів, епітетів, порівнянь.

Науковим стилем учені пишуть свої праці, статті, підручники, моно-графії, дослідження, лекції, і йому властива спеціальна лексика, на-приклад: назви хімічних елементів і сполук у хімії, назви рослин та їх ознак у ботаніці, такі слова, як дослідження, експеримент, діалектика, зміст і форми, закон, матерія – у багатьох галузях знань.

Речення наукового стилю ускладнені, з дієприкметниковими і діє-прислівниковими зворотами, з чітким поділом на абзаці, параграфи та

розділи, які часто нумеруються. Головне при цьому – точність висловленої думки, підвердженої посиланнями на відомих авторів, що нерідко супроводжується цитатами. У наукових творах абстрактні іменники переважають над конкретними, відносні прикметники – над якісними, емоційна лексика обмежена.

У науковому стилі розрізняють підстилі: науково-популярний, виробничо-професійний та науково-навчальний, або підручниковий. Кожен з них має свої мовні ознаки, різний рівень вживання вузьких галузевих термінів, так званих професіоналізмів, свої повторення, тлумачення, використання образності тощо.

Основні ознаки НС:

- логічна послідовність, ясність і доказовість викладу;
- точність і стисливість тлумачень;
- аргументація і переконливість;
- однозначне пояснення причин і наслідків;
- обов'язковість висновків.

Риси наукового стилю зумовлюють і відповідний добір лексичних засобів та способів їх поєднання. До таких засобів, зокрема, відносяться книжна лексика, велика кількість наукової термінології, наявність схем, таблиць, графіків, рисунків тощо. Лексика наукового тексту складається; в ній переважають складнопідрядні й складносурядні речення, значна кількість посилань на інших авторів, цитат.

Визначальною рисою наукового тексту є поділ його на розділи, параграфи, рубрики та абзаци, що полегшує сприяння. Попри всі ці особливості, науковий текст, і особливо це стосується науково-популярного та науково-навчального підстилів, повинен бути зрозумілим і доступним користувачеві; авторові наукової праці слід пам'ятати, що перевантаженість вузькоспеціальною термінологією не лише робить текст помпезним й псевдонауковим, а й утруднює його сприймання, змушує читача раз по раз звертатись до тлумачного словника, що раж нікак не підвищує цінність такої праці.

Публіцистичний стиль обслуговує потреби суспільних стосунків – політику, ідеологію, культуру, економіку. Основна його функція – інформація, пропаганда й агітація. Цей стиль використовують для інформування читачів і слухачів, через нього здійснюється вплив на свідомість людей, формується певна суспільна позиція, проводиться активна агітація широких кіл населення.

Основні ознаки ПС – доступність формувань, орієнтованих на широкий загал, переконливість і оцінність висловленого, логічність та образність. А тому і мовні засоби відповідні – значна кількість суспільно-політичних, економічних термінів, неускладнені речення, часті повтори, емоційна забарвленість мови. Для підсилення впливу на слухача й чи-

тачі тексти публіцистичного стилю одночасно впливають і на розум, і на емоційну сферу.

Публіцистичний стиль має також свої підстилі: політико-агітаційний, ораторський та рекламний, який не так давно почав у нас розвиватися, але вже міцно зайняв свою нішу в публіцистичному стилі.

Сфера використання конфесійного стилю (КС) – церква й релігія. Донедавна цей стиль був закритий для більшості членів суспільства, але останні роки показують нам, що держава не зможе відродитись доти, доки не відродиться духовна культура кожного члена суспільства.

Конфесійний стиль утілюється в проповідях, церковних відправах, молитовниках, у перекладах духовної літератури. Для нього характерні сухо церковна термінологія, слова-символи, непрямий порядок слів у реченні, значна кількість метафор та алегорій, що проробить його піднесеним, урочистим, небуденним.

Офіційно-діловий стиль використовують для спілкування в громадському й економічному житті, в законодавстві, у сфері керування адміністративно-господарською діяльністю. Через цей стиль відбувається зв'язок влади із населенням, членів суспільства між собою та з владою у різних сферах життя і діяльності. У сферу ОДС потрапляють і правові відносини членів суспільства, і відносин між державами, а тому він поділяється на такі підстилі: законодавчий, що обслуговує офіційно-ділові стосунки між громадянами; адміністративно-канцелярський, що обслуговує професійно-виробничу сферу, правові стосунки як між окремими громадянами в суспільстві, так і офіційні стосунки між організаціями, закладами тощо; дипломатичний, який використовується у сфері міждержавних відносин у галузі політики, економіки культури.

Основні ознаки ОДС:

1. Стисливість і уніфікованість, широке використання мовних "кліше", тобто усталених виразів, закріплених за певними мовними ситуаціями. Так, текст заяви завжди починається словом "Прошу", а не "Дорогий дядю", а текст пояснювальної записки – як правило, словами "Доводжу до Вашого відома".
2. Стандартність, що виявляється в розташуванні матеріалу, закріпленні частин за певним місцем. Так, дата завжди пишеться зліва (над текстом у так званому "штампі" або під текстом – у заявах, листах, службових записках).
3. Логічність і аргументованість викладу, точність і ясність думки, послідовність, об'єктивність фактів і оцінок, що досягається через введені в їх – висловлювані від іншої у дієти змінено "онкія" ового чутя

8. **Муко** він і **втоївнна оновнодо огнто**, **стоннннтонлітвуд**. **што** виєт розповідний характер, прямий порядок слів у реченні, членування тексту на абзаци, цифрове позначення частин.

4. **Відсутність індивідуальних рис стилю**. Ця риса досягається шляхом уникнення в тексті емоційно забарвленої лексики, образних засобів; в офіційно-діловому стилі, як правило, не вживаються займенники в однині, широко вживаються безособові й наказові форми: було виконано; заходи накреслено; підсумки підведено; наказую, зобов'язую тощо.

5. **Документальність**, тобто кожен діловий папір повинен мати набір реквізитів, виготовлятися на бланку або на стандартному аркуші паперу.

ТЕРМІНИ ТА ЇХ МІСЦЕ В ОДС І НС

Термін – це слово або словосполучення, що означає усталене наукове або спеціальне поняття, це не лише назва предмета або поняття, а його точне визначення. Значення термінів зафіковані в державних стандартах і термінологічних словниках.

Кожна галузь науки має свої терміни: технічні, медичні, юридичні, економічні тощо. Група слів-термінів, що належать до однієї галузі, складає вузькоспеціальну термінологію. Але чимало в нашій мові слів, які є загальнонауковими термінами: синтез, аналіз, проблема, дослід. Крім того, існує певна група слів, що є термінами для кількох галузей науки, маючи в них різні значення. Наприклад, слово камера (з грецької, що означає "закрита печера"). Для футbolіста камера – гумовий мішок для м'яча, для фото- чи кінопотребителя – частина фото- чи кінопарата, для працівника правоохоронних закладів це слово має зовсім інше значення – місце, де утримуються правопорушники. Це свідчить про те, що вживати той чи інший термін можна лише в тому значенні, яке він має лише у своїй галузі.

ПРОФЕСІОНАЛІЗМИ

Кожна професія має свої специфічні слова, словосполучення та мовні звороти, характерні лише для неї. Ці слова вживаються для позначення вузькоспеціальних понять, а тому можуть не завжди відповідати нормам літературної мови. Професіоналізми часто виступають у мові синонімами термінів.

Крім окремих вузьких галузей знань професіоналізми поширені серед людей, які займаються або захоплюються якоюсь справою і де немає своєї термінології, наприклад, серед рибалок чи мисливців, колекціонерів чи городників-любителів. Так, наприклад, для широкого загалу слово "вікно" означає отвір у стіні, для викладачів – це перерва

між академічними годинами; інженерні професіоналізми – креслення, калька, синька, білка; у фармакології – водний розчин, спиртовий розчин, олійний розчин, відвар, напар, настоянка, мазь, крем, емульсія. У студентів свої професіоналізми, або, так би мовити, студентський "сленг": вишка – вища математика, лаба – лабораторна робота, фіза – фізичне виховання, теормех – теоретична механіка тощо.

Професіоналізми, на відміну від термінів, не мають наукового визначення, а тому вживання їх у текстах наукового і офіційно-ділового стилю небажане, бо вони можуть викликати непорозуміння чи ускладнити ділові стосунки.

ВАРТО ЗАПАМ'ЯТАТИ

Адреса – місце проживання

Адрес – письмове вітання з нагоди ювілею чи пам'ятної події

Гарнітура – набір шрифтів у друкарській справі

Гарнітур – комплект однохарактерних предметів

Кар'єра – просування по службовій драбині

Кар'єр – місце добування якоїсь речовини (глини, піску, корисних копалин)

Грати - дієслово

Грати – решітка на вікнах, у в'язниці

Гніт – гноблення, приниження, утиск

Гніт – елемент гасової лампи (рос. фитиль)

ПОНЯТТЯ ПРО ДОКУМЕНТ

Документ – письмовий діловий текст, в якому зафіковано події, факти, явища об'єктивної дійсності. Документ створюється за певною схемою і виконує конкретну, лише йому властиву функцію. Всі документи укладаються відповідно до закріплених правил і повинні відповідати таким вимогам:

- кожен документ видається повноважним органом або особою відповідно до їх компетенції;
- документ не повинен суперечити діючому законодавству;
- документ повинен бути достовірним, а інформація, вміщена в ньому, – повною і лаконічною;
- документ повинен мати певну форму, дотримання якої обов'язкове;
- документи слід складати офіційно-діловою мовою, ретельно редактувати, уникаючи неточностей і різночитань.

Уніфікованість та стандартність документів закріплена не лише традицією, а й державним стандартом. Правильно оформленій доку-

мент придатний для тривалого зберігання і відтворення інформації в майбутньому, що робить процес керування простим і результативним.

Ділові папери різняться між собою за ознаками, призначенням, а тому їх можна розподілити на такі групи:

- організаційні (посадові інструкції, правила, положення тощо);
- розпорядчі (накази, вказівки, постанови, розпорядження);
- особово-офіційні (автобіографія, заява, характеристика, скарга);
- довідково-інформаційні (відгук, рецензія, довідка, пояснювальна та службова записка, запрошення, оголошення, звіт, протокол);
- господарсько-договірні (договір, трудова угода, контракт).

Кожен документ складається з окремих частин, які називаються реквізитами. Сукупність реквізитів, розміщених у встановленому порядку, називається формуляром документа. Державним стандартом узаконено 31 реквізит:

1. Державний герб (для державних організацій).
2. Емблема (фірмовий знак) організації.
3. Зображення нагород.
4. Код організації.
5. Код документа.
6. Назва міністерства чи відомства.
7. Назва організації.
8. Назва структурного підрозділу.
9. Індекс підприємства зв'язку, поштова та телеграфна адреси, номер телетайпа, номер телефону, номер телефаксу, номер рахунка в банку та його назва.
10. Назва виду документа.
11. Дата.
12. Індекс (виходний номер документа).
13. Посилання на індекс і дату вхідного документа.
14. Місце укладання чи видання.
15. Гриф обмеження доступу.
16. Адресат.
17. Гриф затвердження.
18. Резолюція.
19. Заголовок до тексту.
20. Позначка про контроль.
21. Текст.
22. Позначка про наявність додатка.
23. Підпис.
24. Гриф погодження.
25. Віза.
26. Відбиток печатки.
27. Позначка про засвідчення копій.

28. Відмітка про виконавця.
29. Позначка про виконання документа і направлення його до сприяння.
30. Позначка про перенесення даних на машинний носій.
31. Відмітка про надходження.
- Дещо детальніше розглянемо лише кілька реквізитів, їх призначенні та вимоги до оформлення.
- 1. Назва** – слово чи словосполучення, що визначає вид документа; пишеться з великої літери (крім слів "заява" і "рапорт"), розташовується посередині або зліва.
 - 2. Заголовок до тексту** – стислий виклад того, про що йде мова в документі. Пишеться під назвою документа, як правило, починається з прийменника "про"; повинен бути точним і лаконічним, відображати головну ідею документа.
 - 3. Адресат** розташовується справа від середини аркуша, кожен елемент – назва установи, підрозділу, посада, прізвище та ініціали особи – пишеться з нового рядка. Назва посади, прізвище особи пишуться у давальному відмінку, назви організації чи підрозділу – у називному.
 - 4. Гриф затвердження** розташовується у правій верхній частині документа і визначає коло структурних підрозділів чи посадових осіб для його поширення. Складається із слова "Затверджую", назви посади, особистого підпису, прізвища та ініціалів особи, що затвердила документ, дати затвердження.
 - 5. Дата** – обов'язковий реквізит, який вказує на день підписання чи затвердження. Реквізит має три складники: число, місяць, рік. Може записуватись трьома парами арабських цифр: 12.05.01 або комбінованим способом – 12 травня 2001 р(оку).
 - 6. Підпис** – обов'язковий реквізит, що засвідчує законність документа, відповідальність особи за його зміст. Підпис складається з назви посади (зліва), ініціалів та прізвища особи, що підписала документ, (справа) та особистого підпису (посередині). Підписи кількох службових осіб розміщуються в послідовній ієархії посад; якщо документ підписують кілька осіб, що займають рівнозначні посади, їх підписи розташовуються на одному рівні.
 - 7. Відмітка про виконавця** – обов'язковий реквізит для вихідних документів – листів, довідок, висновків, наказів тощо. Складається з прізвища та ініціалів виконавця, назви посади та номера службового телефону.

ПРАВОПИС ПРІЗВИЩ

Українські прізвища пишуться за загальними правилами українського правопису, тобто за фонетичною системою:

Гапоненко, Глушко, Коваленко, Юрчук, Кравець, Мар'яненко, Солов'яненко, Дубчак, Пугач.

Російські прізвища при написанні їх українською мовою мають деякі особливості. Головні з них такі:

Умови вживання

Росій-ська літера	Українська літера	Умови вживання
й	йо	- на початку слова, після голосних і твердих приголосних: Йолочкін, Йожиков, Бугайов, Водойомов, Воробйов, Соловйов
ъ	ъо	- після м'яких приголосних: Треньов, Шмел'зов, Тръомсін
ѣ	о	- після шиплячих і ц: Щоголев, Щололов, Пугачов, Чорний
ѳ	е	- коли російський звук є відповідає українському звукові е: Федоров, Семенов, Артемов, Клейменов
ѣ	є	- на початку слова, після голосних, м'якого знака та апострофа: Єгоров, Ємельянов, Гуляєв, Благоєв, Аркад'єв, Артем'єв, Григор'єв
ѳ	є	- коли російський звук є відповідає українському звукові і: Белкін (бо білка), Пенкін (бо піна), Гнєзділов (бо гніздо)
ѳ	є	- у суфіксах -ев, -єв після приголосних, крім шиплячих (ж, ч, ш, щ), ц і р: Малєєв, Благоєв, Євсєєв, Каменєв
ѳ	є	- після приголосних: Шевцов, Денисов, Безруков
ѳ	є	- у префіксах не-: Незнанський, Непряхін, Некрасов
ѳ	є	- у суфіксах -ев, -єв після шиплячих, ц і р: Жиарев, Зайцев, Шеришев, Аракчеєв

Російська літера	Українська літера	Умови вживання
и	ї	- на початку слова та після приголосних: Івлєв, Іванов, Нікітін, Ніколаєв, Бірюков - в суфіксах -ін після приголосних, крім шиплячих та ц: Фомін, Лукін, Кобрін, Алексін
	ї	- після голосних, м'якого знака та апострофа: Войнов, Зайкін, Руїнич, Мар'їн, Захар'їнов, Ільїн, Ананьїн
	и	- у прізвищах, утворених від спільніх для української та російської мови імен і слів, де російський звук і відповідає українському звукові и: Зимін (бо зима), Виноградов (бо виноград), Васильєв (бо Василь)
	и	- у префіксах при-: Примаков, Пригорін, Прибитнєв
	и	- після шиплячих та ц: Шишкін, Щипачов, Чирков, Циллаков
	и	- у суфіксах -ин після шиплячих і ц: Шукшин, Турчин, Кожин, Криницін
	и	- у суфіксах -ич, -ик, -иц, -иш: Бабич, Друбич, Рудик, Біблік, Радищев
суф- фикс	суфікс	
-ск-	-ськ-	Булаховський, Вербицький, Фомицький
-зк-	-зък-	
-цк-	-цък-	
окон- чання -ой	закін- чення -ой	Руцькой, Толстой, Сухой (не Руцький, Толстий, Сухий)

Слід також запам'ятати, що початкова літера прізвища ніколи не змінюється (в іменах може змінюватися):

Алексєєв (хоча Олексій), **Александров** (хоча Олександр), **Ємельянов** (хоча Омелян).

Примітка.

Іноді студенти в російському суфіксі -ев помилково записують українську літеру ї, наприклад: Ананьев – Ананьїв, Кащеев – Кащеїв, що

неприпустимо. Російська літера **е** може передаватися українськими **є** чи **е**, але ніколи не **ї**. Ананьєв, Кащеєв.

Вправа. Запишіть подані прізвища українською мовою.

Ананьєв, Алексеев, Бабушкин, Пименов, Захарин, Егоричев, Тихонов, Васильев, Пригорин, Пришибеев, Засулич, Приёмыхов, Леонтьев, Пугачёв, Шаховской, Зиновьев, Серов, Нелюбин, Пешковский, Чичиков, Воробъихин, Швидкой, Стоичев.

ТВОРЕННЯ ІМЕН ПО БАТЬКОВІ

Чоловічі імена по батькові творяться за допомогою суфікса **-ович**:

Іван		Іванович
Віктор		Вікторович
Василь		Васильович
Сергій		Сергійович
Валерій	-ович	Валерійович
Геннадій		Геннадійович
Петро		Петрович
Дмитро		Дмитрович
Микита		Микитович
Сава		Савович (Савич)

Жіночі імена по батькові творяться за допомогою суфіксів **-івна**, **-ївна**:

Ярослав		Ярославівна
Іван		Іванівна
Віктор		Вікторівна
Петро	-івна	Петрівна
Микита		Микитівна
Сава		Савівна
Карло		Карлівна

Сергій		Сергіївна
Валерій		Валеріївна
Геннадій		Геннадіївна
Андрій	-ївна	Андріївна
Олексій		Олексіївна

Творення деяких імен по батькові випадає із загального правила і їх слід запам'ятати:

Ілля – Ілліч, Іллівна
 Лука – Лукич, Луківна
 Хома – Хомич, Хомівна
 Яків – Якович, Яківна
 Микола – Миколайович, Миколаївна
 Григорій – Григорович, Григорівна
 Лев – Львович, Львівна

Вправа. Від поданих імен утворіть чоловічі та жіночі імена по батькові:

Олег, Ігор, Дмитро, Євген, Віталій, Рудольф, В'ячеслав, Павло, Юрій, Семен, Михайло, Сидір, Федір, Георгій, Хома, Кирило, Єгор.

КЛИЧНИЙ ВІДМІНОК. ЗВЕРТАННЯ

Звертання – це слово або словосполучення в реченні, до якого звернена мова. В офіційно-діловому мовленні звертання найчастіше вживаються в діловому листуванні, запрошеннях. У звертанні до людей обов'язково використовуються іменники на позначення ввічливості, шанобливості, які вживаються у клічному відмінку: *пане, пані, товаришу, колего, друже.*

Окрему форму в клічному відмінку мають лише іменники, причому в діловому мовленні вживаються лише іменники на означення осіб: на-зви професій, імена, імена по батькові. Слова в клічному відмінку не відповідають на питання, а служать для вираження звертання чи оклику і характеризуються лише наявністю специфічних закінчень.

Іменники чоловічого роду в клічному відмінку мають закінчення **-у** (**-ю**), **-е**: *мазу, вісі, сталь, рабочий, касир, керманс* тощо; **пане, професоре, директоре, товаришу, сину, батьку, Юрію, Сергию, Василю.**

Іменники жіночого роду мають закінчення **-о**, **-е**, **-є**: *сестро, товаришко, Людмила, Маріє, Надіє.*

Закінчення **-ю** мають деякі пестливі імена: *Галю, доню, матусю, бабусю, Петrusю, Іасю, Олю.*

Імена по батькові чоловічого роду завжди мають закінчення **-у**: *Іване Семеновичу, Дмитре Петровичу*; жіночого роду – завжди закінчення **о**: *Галино Дмитрівно, Олено Геннадіївно.*

Прізвище у клічному відмінку в діловому мовленні мають форму кказивного відмінка: *товаришу Коваленко, пане Грищук, пані Баглай.*

Вправа. Подані слова і словосполучення запишіть у клічному відмінку:

Галина, Сергій Степанович, пан президент, Господь Бог, Евгенія Ярославівна, тракторист, колега, Юрій Ілліч, громадянин, професор, студент Петренко, добродій Віталій, пенсіонерка, жіночка, добродійка Юрчук, лікар, Ігор Дмитрович, пані Зінаїда, панночка, юнак, дитина, синок, товариш, лейтенант, друг Петро, Олена Петрівна, чоловік, внукочок, відмінний учень, пан, пані, панчоха.

АПОСТРОФ

Апостроф – неалфавітний знак, який служить для позначення на письмі роздільної вимови і ставиться лише перед йотованими голосними **я, є, ю, ї**.

Апостроф ставиться	Апостроф не ставиться
a) після губних – б, п, в, м, ф – якщо перед ними немає приголосного, крім р, що належить до кореня слова: в'язати, п'ять, пам'ять, рум'яний, дерев'яний, здоров'я, черв'як, сурм'яний, торф'яний б) після р в кінці складу: бур'ян, пір'я, подвір'я, матір'ю;	якщо перед губними стоїть приголосний: морквяний, мавпячий, свято, цвях, різдвяний після р в середині складу: рядно, мряка, рюмсати, поряд, зоря, гарячий
v) після префіксів, що закінчуються на приголосний: з'єднати, об'єднання, роз'ємний, з'їсти, з'явитися, під'єднати	
г) після к в слові Лук'ян і похідних від нього: Лук'яненко, Лук'янівна, Лук'янович	
г') після частки пів в загальних назвах: пів'яблука, пів'єпархії, пів'їдельні, пів'юрти	
д) після першої частини складних слів, що закінчуються на твердий приголосний: дит'ясла, пан'європейський	

В словах іншомовного походження:

Апостроф ставиться	Апостроф не ставиться
<p>а) після приголосних б, п, в, м, ф, р, г, к, х, ж, ч, щ: комп'ютер, п'єдестал, к'янті, миш'як, Ак'яб, Ф'єзоле, Мон-теск'є, Руж'є, Фур'є, прем'єр, Х'юстон, Рейк'явік</p> <p>б) після префікса, що закінчується на приголосний: ад'ютант, ад'юнкт, ін'єкція, кон'юнктура</p>	<p>а) перед ю: кур'юз, сер'юозний</p> <p>б) коли ю, я позначають пом'якшення попереднього приголосного: б'юро, люпіт', фюзеляж, рюкзак, рюш, бязь, кювет, Гюго</p>

М'ЯКИЙ ЗНАК

М'який знак вживається в кінці слів та складів для передачі пом'якшеної вимови передньоязикових приголосних д, т, з, с, ц, л, н (де ти з'їси ці лини) і в середині слова перед о.

М'який знак пишеться	М'який знак не пишеться
<p>а) після д, т, з, с, ц, л, н у кінці слова або в кінці складу перед наступним приголосним: мід'я, сіль, молотьба, молодь, честь, мазь, вісь, сталъ, радість, візьміт'</p> <p>б) після д, т, з, с, ц, л, н, р в середині складу перед о: съомий, бадъорість, лъон, цъого, дъзоб, дъоготъ, тръохъ, чотиръохъ, Тръомсін, брюхатъ</p> <p>в) після м'якого л перед наступним приголосним: сільський, спільній, ю дальня, пальці, рибальський</p> <p>г) у суфіксах -зык-, -сык-, -цык-, -онък-, -енък-, -інък-: запорізъкий, козацъкий, воло-ський, тоненъкий, свіжісъний, голубонъка</p>	<p>а) після губних і шиплячих приголосних (б, п, в, м, ф, ж, ч, щ, є): голуб, степ, верф, кров, сім, ніч, ріж, працюєш</p> <p>б) після р на кінці складу: Харків, секретар, тепер (виняток – прізвище Гор'кий)</p> <p>в) після н перед шиплячими (ж, ч, щ): менший, тонший, кінчик, інже-нер, барабанщик</p> <p>г) між подвоєними м'якими приголосними: волосся, плаття, тінню, гіллястий, узбіччя</p>

М'який знак пишеться	М'який знак не пишеться
г) у родовому відмінку множини іменників жіночого роду м'якої групи: ідалень, робітниць, пісень	Олена Гетьша, як, я, я, я, ф.
д) у дієсловах дійсного і наказового способу: робить, стоїть, сміється, стань, будь, сядьте	АПОСТРОФ
е) у словах іншомовного походження після приголосних д, т, з, с, л, н перед я, ю, е, і, ю: марсельєза, бульйон, мільйон, віньєтка, мільярд, трильйон.	ЯКИЙ СЛУЧАЙ? ПЕРЕВІРКА

ВАРТО ЗАПАМ'ЯТАТИ

З й пишемо слова: мільйон, трильйон, бульйон, батальон, каньйон, квадрильйон, міньйон, павільйон, гільйотина, фойє.

Без й пишемо слова: конвеєр, феєрверк, параноя, секвоя, феєрія.

ПОДВОЄННЯ І ПОДОВЖЕННЯ ПРИГОЛОСНИХ

В українській мові приголосні звичайно подвоюються при збігові однакових звуків, що належать до різних частин слова, а саме:

а) коли префікс закінчується, а корінь починається на один і той же приголосний: беззубий, оббитий, віддати, роззброєння, відділ; мозо-

б) коли корінь закінчується на н, а за ним іде суфікс, що починається на ту ж букву: щоденник, годинник, туманний, прикордонник;

в) в наголошених суфіксах -анн-, -енн-, що означають збільшенну прикмету, можливість чи неможливість дії, а також у словах старослов'янського походження: здоровенний, страшенній, невблаганий, стараний, численний, священний, блаженний, благословений;

г) в складноскорочених словах: юннат, військкомат, страйкком, міськком;

г) в основах дієслів минулого часу на с і зворотної частки -ся: тря-
сся, пасся, розрісся;

д) в словах бовван, овва, лляний, ссавці, ссати, Ганна.

Подовжуються (на письмі позначаються двома літерами) десять приголосних: д, з, с, ц, ч, ш, ж, л, т, н (де з'єсі цю чашу желатину) після голосного перед закінченням -я, -ю:

а) в іменниках середнього роду: життя, збіжжя, плаття, волосся, мотуззя, сторіччя;

б) в деяких іменниках чоловічого і жіночого роду: суддя, Ілля, стаття, рілля;

в) в орудному відмінку іменників жіночого роду III відміни перед закінченням -ю: річчю, сіллю, міддю, міцю, розкішшю;

г) перед я, ю в деяких прислівниках: навмання, зрання, спросоння, попідтниню;

ґ) у деяких формах дієслова лiti: плю, плеш, плéмо, плють, племтесь.

ВАРТО ЗАПАМ'ЯТАТИ

Прислівник відповідно узгоджується прийменником до:

відповідно до наказу

відповідно до прийнятих рішень

відповідно до постанови;

Прислівник згідно узгоджується прийменником з:

згідно з рішенням

згідно з планом

згідно з законом.

ПРАВОПИС СЛІВ ІНШОМОВНОГО ПОХОДЖЕННЯ

І та І в словах іншомовного походження

Особливу увагу слід звернути на написання голосних і, и в словах іншомовного походження. Не секрет, що абсолютна більшість термінів, що ними користуємося, – слова іншомовного походження, а тому студентам технічного вузу слід пам'ятати, що

I пишеться:

- 1) на початку слова: істіна, імперія, ідол, Іларіон, Іспанія, Ірина;
- 2) перед голосними а, е, я та ї: фіміам, гігісна, аудіенція, стронцій, іридій, курія, клієнт, фіалка;
- 3) після б, п, в, м, ф, г, к, х, л, н перед наступними приголосними: біплан, пілот, міраж, фігура, кітель, хімія, лінія, нітрати.

I пишеться:

- 1) після д, т, з, с, ц, ч, ш, ж, р (де з'єсі цю чашу жиру) перед наступним приголосним (так звана "дев'ятка") у загальних назвах: директор, тип, зигзаг, сигнал, цистерна, режим, ритм;

- 2) у давно запозичених словах та словах церковного походження: *міля, вимпел, бінт, кіт, графин, ліман, мірт, диявол, диякон, єпископ, митра, камілавка*;
- 3) у словах із східних (зокрема, тюркських) мов: *кінжал, кісеть, киргиз, кишилак, гиря, кишиши*.

І пишеться:

- після голосного: *мозаїка, прозаїка, руїна, Енеїда, Каїр, Раїса, Таїсія*.
Але в складних словах, де перша частина закінчується на голосний, друга починається з літери І: *давньоіндійський, староіспанський*.

Літера І пишеться також після префіксів: *доісторичний, безідейний, дезінформатор, дезінфекція*.

І також пишемо у власних назвах:

- 1) в суфіксах **-ид-**, **-ик-**: *Арктика, Атлантида, Балтика, Корсика, Мексика*;
- 2) після шиплячих ж, ч, ш, щ, дж, ц перед наступними приголосними: *Вірджинія, Джібуті, Чикаго, Чилі, Лейпциг*;
- 3) у сполученні **-ри-** перед наступним приголосним: *Рига, Париж, Британія, Цюрих, Крим, Мавританія*.

Вправа. Запишіть слова українською мовою.

Біологія, титан, магнезит, призма, мініатюра, Шіафок, Ціммерман, Атлантика, аристократія, архіваріус, Чикаго, Сан-Франциско, гардина, капитал, медицина, радіус, триумф, диета, гений, піраміда, мистика, приоритет, принцип, біплан, динамік, дизель, стипендія, риторика, гіdraulіка, периметр, кредит.

Подвоєння приголосних у словах іншомовного походження

При написанні слів іншомовного походження слід пам'ятати, що приголосні в загальних словах іншомовного походження, як правило, не подвоюються: *шосе, траса, комісія, грип, група, сума*.

Лише в окремих загальних назвах зберігається подвоєння приголосних, і ці слова слід запам'ятати: *манна, ванна, тонна, нетто, брутто, вілла, панна, пенні, мадонна, білль, булла, мулла, дурра, мірра, бонна, аннали*.

Подвоєння зберігається у власних назвах: *Шіллер, Руссо, Голландія, Андорра, Жанна, Елла, Емма, Геннадій, Ніцца, Мюллер*.

Крім того, подвоєння зберігається в загальних назвах, похідних від власних назв: *голландський сир, марокканський апельсин, діккенсієвські твори*.

Маємо подвоєння приголосних при збігові однакових префіксальних і кореневих букв: *іrrациональний, сюрреалізм, ірреальний, іmmіграція, іnnовація*.

Вправа. Запишіть словосполучення українською мовою.

Іммунна система, кассовий аппарат, епідемія гриппа, голландські тюльпани, скоростная трасса, дифференціальне уравнение, судебный процесс, музикальный пассаж, жилищный массив, корекция зрения, андоррские жители, художественное панно, манна небесная, мотокросс.

ВАРТО ЗАПАМ'ЯТАТИ

Російський вираз

я считаю деньги
своим долгом
сдавать посуду
зачет
после болезни

подписываться под документом

на газеты

открывать фестиваль

дверь

книгу

глаза

бутилку

падати в тон

в ціль

в беду

на дорогу

впросак

от отца

ЗАКІНЧЕННЯ ІМЕННИКІВ ЧОЛОВІЧОГО РОДУ

ІІ ВІДМІНИ У РОДОВОМУ ВІДМІНКУ

Зважаючи на те, що більшість термінів української мови – іменники чоловічого роду ІІ відміни, необхідно звернути особливу увагу на закінчення у родовому відмінку однини. В російській мові всі ці слова у родовому відмінку мають закінчення -а, в українській же – приблизно половина з них має закінчення -а (-я), інша частина – -у (-ю). Як же правильно визначити закінчення? Звичайно, краще мати під рукою орфографічний словник. Але коли його немає, слід користуватися такими правилами:

Український вираз

я рахую гроші
я вважаю своїм обов'язком
здавати посуд
складати залік
марніти (подаватися) після

хвороби

підписуватися під документом

передплачувати газети

відкривати фестиваль

відчиняти двері

розгортати книгу

розділювати очі

відкорковувати пляшку

падати в тон

влучати в ціль

опинятися в біді

потрапляти на дорогу

пошитися в дурні

перепадати від батька

Закінчення -а (-я) мають іменники, що означають:

- назви осіб, імена та прізвища людей
 - назви професій
 - назви казкових та міфічних персонажів
 - назви міст
 - назви річок, якщо наголос падає на останній склад у родовому відмінку
 - назви предметів
 - назви мір простору, довжини, об'єму
 - назви днів тижня та місяців року
 - наукові та технічні терміни
 - назви дерев
 - назви грошових одиниць
 - назви плодів
- Закінчення -у (-ю) мають іменники, що означають:**
- збірні поняття
 - назви держав, островів, півостровів, територій
 - назви річок та озер
 - назви організацій, установ, будівель і споруд та їх частин
 - назви речовин, матеріалів
 - назви почуттів, станів; властивостей
 - назви процесів, ознак
 - назви явищ природи
 - наукові та технічні терміни з абстрактним значенням
 - слова зі значенням місця, простору, руху

українця, араба, Василя, Кравчука, Марчука лікаря, інженера, студента Діда Мороза, Перелесника, Іка-ри, Прометея Харкова, Лондона (але Кривого Рогу, Красного Лиману) Дніпра, Дінця, Псла, Остра

комп'ютера, верстата, автомобіля, пропелера, фюзеляжа метра, кілограма, байта, гектара

понеділка, четверга, січня, листопада, (але листопаду як явища природи)

катода, діаметра, атома, префікса, займенника

дуба, граба, баобаба долара, фунта, рубля лимона, горіха, буряка

активу, пленуму, з'їзу, ансамблю, хору

Алжиру, Ямалу, Уралу, Цейлону

Сінією, Байкалу

університету, факультету, курсу, універмагу, коридору, фундаменту

піску, азоту, меду, цукру смутку, болю, відчаю, розуму, таланту

прогресу, поступу, ритму, імпорту

грому, вітру, снігу

аналізу, синезу, експерименту, сюжету

гаю, вигону, степу, бігу, польоту

- назви ігор, танців
 - назви кущів, трав
- футболу, хокею, вальсу (але ко-
 зочка, гопака)
 верболозу, аїру, лиріо

Деякі іменники мають паралельні закінчення -а (-я) чи -у (-ю) залежно від значення:

вала (одиночний предмет, деталь машини) та **валу** (земляний насип, абстрактне значення, наприклад: вал продукції);
акта (документ, одиничне поняття), **акту** (абстрактна дія);
рахунка (документ), **рахунку** (дія, лічба, результат);
каменя (одиничне поняття), **каменю** (збірне поняття).

Крім того, кілька іменників мають подвійні закінчення: **стола і столу**, **полка і полку**, **моста і мосту**, **борта і борту**, **двора і двору**.

Вправа. Запишіть подані іменники в родовому відмінку.

Університет, горох, граб, інженер, винахідник, простір, експеримент, гвинт, рахунок, кредит, міксер, двигун, маркер, маркетинг, байт, результат, корпус, автомобіль, універсам, амортизатор, магній, спокій, винахід, космос, апарат, передавач, ринок, накопичувач, надлишок.

ВАРТО ЗАПАМ'ЯТАТИ

Властивий (кому, чому?)	характерний (для кого?)
завідуочий (чим?)	завідувач (чого?)
опановувати (що?)	оволодівати (чим?)
оснований (на чому?)	заснований (ким?)
ознайомитися (з чим?)	познайомитися (з ким?)
багатий (на що?)	славен (чим?)

ПРАВОПИС ЧАСТОК *НЕ*, *НІ*

Частки **не**, **ні** пишуться **окремо** з усіма частинами мови, якщо вони мають **заперечне значення**: **Не** потрібні нам такі видання. **Не** руками працює, а головою. **Не** зелене вже листя, а пожовтіле. **Ні** до чого не здатна особа. Я тут **ні** при чому.

Коли ж частки **не**, **ні** виступають префіксами, вони пишуться зі словами разом.

ЧАСТКА *НЕ* ПИШЕТЬСЯ РАЗОМ:

- 1) з іменниками, прикметниками, прислівниками, якщо вони без частки **не** не вживаються: **невістка**, **немовля**, **нездара**, **невіглас**, **негайно**, **несамовито**, **нехтувати**, **негода**, **нелюб**;

- 2) з іменниками, прикметниками, прислівниками, якщо додаванням частки **не** вони набувають нового, часто протилежного значення, і їх можна замінити синонімами: **недруг** (ворог), **неголосно** (тихо), **неспішно** (повільно);
- 3) у складі префікса **недо-**: **недопечений**, **недопалок**, **недоїдки**, **недооцінений**, **недороблений**;
- 4) з прикметниками та дієприкметниками, які виступають означенням і не мають при собі пояснювальних слів: **неголосний** спів, **ненаписана** книга, **незагашена** свічка, **некошений** луг.

ЧАСТКА **НІ** ПИШЕТЬСЯ РАЗОМ:

- 1) з іменниками, прислівниками та дієсловами, якщо слово без частки **ні** не вживається: **нікчема**, **нісенітниця**, **ніяковіти**, **ніяково**, **нівечити**;
- 2) у складі заперечних займенників: **ніхто**, **ніщо**, **ніякий**, **нічий**;
- 3) у складі прислівників: **нізащо**, **нізвідки**, **ніскільки**, **нітрохи**, **ніяк**, **ніколи**.

ВАРТО ЗАПАМ'ЯТАТИ

Дієслова при займеннику **Ви** завжди вживаються лише у множині: **Ви прийшли, а не Ви прийшов (прийшла).**

Ви закінчили роботу, а не Ви закінчила (закінчив) роботу.

ПРИЙМЕННИК **ПО В ДІЛОВОМУ МОВЛЕННІ**

Важливе значення у діловому мовленні має правильне вживання прийменника **по**. Як відомо, російська мова значно ширше, ніж українська, в своєму мовленні використовує прийменник **по**: "проживаю по адресу", "письмо пришло по адресу", "по моему мнению", "пришлось по вкусу", "коллеги по работе" тощо.

В українській мові вживання прийменника **по** значно вужче, для вираження думки використовуються інші прийменникові конструкції:

прийменник **за:**

по соглашению

за домовленістю

по течению

за течією

по специальности

за фахом (спеціальністю)

по итогам

за підсумками

прийменник **з (із):**

по случаю юбилея

з нагоди ювілею

комиссия по вопросам	комісія з питань
курсы по изучению	курси з вивчення
приименник на:	на вимогу
по требованию	на пропозицію
по предложению	лист надійшов на адресу
письмо пришло по адресу	
приименник для:	комісія для складання
комиссия по составлению решений	рішення
приименник у (в):	викликати у службових
вызвать по служебным делам	справах
ответчик по делу	відповідач у справі
по выходным	у вихідні
по всем направлениям	у всіх напрямках
приименник після:	після закінчення
по окончании школы	після завершення робіт
по завершении работ	після повернення з відрядження
по возвращении из командировки	навчальний
приименник через:	відпустка
отпуск по болезни	через хворобу
по ошибке	через помилку
по техническим причинам	через технічні причини
без приименника:	для годування, для ділової
позвонить по телефону	зателефонувати
посылать по почте	надіслати поштою
старший по возрасту	старший віком
I, наречі, конструкції з приименником по .	
Вони визначають такі відношення:	
- часові: по обіді взялися за роботу, по хвилини опритомнів;	
- об'єктні: погладив дитину по голівці, колеги по роботі, черговий по району;	
- мети: пішов по гриби, ходили по воду до криниці;	
- кількісні: групи по десять осіб, заняття по чотири пари щодня;	
- просторові: ідемо по дорозі, по деревах скачуть білоки.	
не по плечу	не під силу
одинки по отдельности	належно
відхідне птахів	надіжне
по менший мірі	принаймні
по хворобі	через хворобу
по сумисництву	за сумисництвом

2)

ВАРТО ЗАПАМ'ЯТАТИ**Неправильно**

Довіреність
 благоприємний
 приймати участь
 на протязі трьох днів
 пристарілі
 діловиробництво
 скільки годин
 згідно наказу
 читати на англійській мові

Правильно

Доручення
 сприятливий
 брати участь
 протягом трьох днів
 люди пізнього віку
 справочинство
 котра година
 згідно з наказом
 читати англійською мовою

одинадцять
 чотирнадцять
 міроприємства
 повістка дня
 справка
 відповідно постанові
 нагадуємо Вас
 дякуємо Вас
 по багатьох причинах
 виключення з правил
 вести себе
 прийняти заходи

одинадцять
 чотирнадцять
 заходи
 порядок денний (на зборах)
 довідка
 відповідно до постанови
 нагадуємо Вам
 дякуємо Вам
 з багатьох причин
 виняток з правил
 поводити себе
 вжити заходів

боротися за підвищення про-	підвищувати продуктив-
дуктивності виробництва	ність виробництва
любе питання	будь-яке питання
слідуючі студенти	такі студенти
слідуюча зупинка	наступна зупинка
слідуючого дня	наступного дня
вирішувати питання підвищення	підвищувати успішність
успішності студентів	студентів
особовий приклад	особистий приклад
у самий найближчий час	незабаром
предложение	пропозиція
здійснювати вплив	впливати
у двох словах	двою словами
учбовий	навчальний
у цілях попередження	з метою запобігання
триматися у стороні	триматися остронь
для виду	для годиться, про людське
втратити свідомість	око
до втрати свідомості	знепритомніти, зомліти
гостра необхідність	до нестяями
достоїнство	нагальна потреба
на протязі двох років	гідність
наводити справки	впродовж двох років
не по плечу	довідуватись
оцінити по достоїнству	не під силу
по меншій мірі	належно оцінити
по хворобі	принаймні
по сумісництву	через хворобу

по спеціальності	за спеціальністю (фахом)
призвати до порядку	закликати до порядку
прийняти рішучі міри	вжити рішучих заходів
представити можливість	надати можливість
представити довідку	подати довідку
приймати до уваги	бряти до уваги

Додаток 1

АВТОБІОГРАФІЯ

Автобіографія – це опис свого життя. Документ цей має незначний рівень стандартизації, тобто складається досить довільно. І все ж протягом років вироблено певні вимоги до складання цього документа. Головне в ньому – вичерпність і достовірність інформації, лаконізм викладу. Лише в художніх автобіографіях допускаються деякі відхилення від стандарту – дається оцінка подіям і явищам, характеризуються певною мірою особи, згадані в ній.

Як правило, автобіографія пишеться на чистому аркуші паперу від руки. Всі відомості подаються у хронологічному порядку. Кожне повідомлення прийнято починати з нового рядка.

В автобіографіях зазначаються:

1. Прізвище, ім'я та по батькові автора.
2. Повна дата народження.
3. Місце народження (село чи селище, район, область чи край). Назва вказується такою, якою вона була на час народження.
4. Відомості про освіту (найменування навчальних закладів у хронологічному порядку).
5. Короткі відомості про трудову діяльність.
6. Короткі відомості про склад сім'ї – батько, мати, чоловік чи дружина, діти, брати, сестри, із зазначенням року народження, професії, місця роботи і місця проживання.
7. Дата написання (зліва).
8. Підпис (справа).

ЗРАЗОК АВТОБІОГРАФІЇ

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Прийомишев Віталій Лукич, народився 15 березня 1970 року у місті Ленінграді у родині службовців. В 1987 році закінчив середню школу № 55 міста Харкова і в тому ж році вступив на перший курс авіадвигунобудівного факультету Харківського авіаційного інституту. Після закінчення інституту два роки працював на Харківському авіаційному заводі. В 1998 році захистив кандидатську дисертацію і з цього ж року працюю викладачем у Державному аерокосмічному університеті ім. М. Є. Жуковського "ХАІ".

Батько, Прийомишев Лука Сергійович, 1940 року народження, інженер за професією, працює у виробничому об'єднанні «Турбоатом», проживає за адресою: м. Харків, вул. Тракторобудівників, 15, кв.5.

Мати, Прийомишева (Симоненко) Катерина Степанівна, 1945 року

народження, лікар, працює у районній лікарні № 10 м. Харкова, проживає разом з батьком.

Дружина, Прийомишива (В'ялих) Світлана Валеріївна, журналіст, працює на міському телебаченні.

Маю сина Георгія, 1994 року народження.

Проживаю за адресою: м. Харків, вул. Космічна, 30, кв. 25. 20.09.99

ЗАЯВА

Одним з найпоширеніших інформаційних документів є заява. У цьому документі викладається певне прохання особи (особиста заява) або установі (службова заява) щодо своїх прав або захисту інтересів.

Особиста заява пишеться власноручно в одному примірнику. А службові заяви, наприклад заявка-зобов'язання, пишуться на бланках.

Реквізити заяви:

1. Адресат (назва установи, посада та ініціали керівника, на ім'я якого подається заява).
2. Адресант (прізвище, ім'я, по батькові, посада, іноді адреса, паспортні дані особи, яка звертається з заявою. Якщо заява адресована до тієї організації, де працює автор, домашню адресу значати не треба).
3. Назва документа.
4. Текст.
5. Додаток, якщо це необхідно (перелік документів, доданих до заяви на підтвердження її правомірності).
6. Дата.
7. Підпис.

З РАЗКИ ЗАЯВ

Генеральному директору ВО «Турбо-ожиток»

Гаврильченка Дмитра Івановича, який мешкає за адресою:

310067, м.Харків-067, вул. Якіра, 276, кв.3,

тел. 79-05-25

«мотводбуд» інніндз'до умовніснона я зобісіо, відеофон відеонаписи

Заява

Прошу зарахувати мене на посаду інженера-технолога до цеху №7.

Додаток:

1. Копія диплома про вищу освіту в одному примірнику.
2. Трудова книжка.
3. Особовий листок з обліку кадрів в одному примірнику.

Дата

Підпис

ЗВІТ

Звіт – це письмове повідомлення про виконання якоєсь роботи за певний період часу.

Звіти бувають статистичні (цифрові) та текстові. Статистичні звіти пишуться на спеціальних бланках, виготовлених друкарським способом, а текстові – на звичайному папері.

Реквізити:

1. Назва документа.
2. Відомості про вид роботи, хто звітує, назва установи, звітний період.
3. Текст, який складається з таких частин:
 - вступ (вказуються завдання, які було поставлено перед особою або установою за певний період);
 - основна частина (опис та аналіз виконаної роботи);
 - висновки (пропозиції, зауваження, перспективи на майбутнє).
4. Підпис керівника установи або особи, відповідальної за складання звіту.
5. Дата складання.
6. Печатка установи (якщо це потрібно).

Звіт повинен відзначатися чіткістю побудови, логічною послідовністю викладу матеріалу і містити відповіді на всі запитання, а також узагальнення і висновки.

ЗРАЗОК ЗВІТУ

ЗВІТ

про виробничу практику з 17.07.99 по 18.08.99 студента факультету № 3 групи 343 Терещенка Євгена Юрійовича.

Виробничу практику проходив на заводі «Хартрон», сектор 3. Для проходження практики були створені всі умови. Керівник практики та

працівники цього сектора мають великий стаж роботи і високу фахову підготовку. У секторі – новітні прилади, системи.

За час практики під контролем керівника практики зробив самостійні розрахунки вузла ..., що допомогло набути практичних умінь і навичок роботи як технолога.

Під час практики ніяких труднощів не було. А коли вони й виникали, то допомагали їх позбутися працівники сектора.

Виробнича практика поглибила і закріпила знання, здобуті в університеті, виробила вміння орієнтуватися за обставин, поглибила мое розуміння майбутньої спеціальності.

Дата

Підпис

ДОПОВІДНА ЗАПИСКА. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Ці два документи досить схожі за метою і формою написання і можуть мати службовий і приватний характер.

Доповідна записка – це письмове повідомлення на ім'я керівника установи, організації, в якій описуються певний факт, певна подія або повідомляється про виконання окремих завдань, службових доручень.

Доповідні записи складаються з ініціативи її автора або за вказівкою керівника. Вони бувають інформаційного, звітного або ініціативного характеру.

Доповідна записка повинна мати в кінці чітко сформульовані висновки й пропозиції.

Пояснювальна записка – це письмове пояснення ситуації, що склалася, фактів, дій, вчинків працівників (найчастіше - порушення дисципліни, невиконання роботи, відсутність на роботі, заняттях або запізненні на них).

Пояснювальна записка про якісь порушення може мати додаток - документ, що виправдовує, підтверджує пояснення (довідка про захворювання, про знаходження в якісь іншій організації, про транспортні затримки тощо).

За формою доповідна та пояснювальна записи близькі за змістом і містять такі реквізити:

1. Посаду, прізвище та ініціали керівника, якому подається записка.
2. Заголовок (назва документа).
3. Зміст записи.
4. Посаду, прізвище та ініціали особи, яка подає записку, її підпис.
5. Дату складання записи.

Зміст має бути точним, лаконічним.

Розрізняють внутрішні доповідні записи (вони не виходять за рам-

ки організації) і зовнішні (ті, що адресуються керівникам вищої організації).

Внутрішні можна оформляти на звичайному папері та писати від руки.

Зовнішні передруковуються на бланку і звичайно реєструються.

**З РАЗКИ ДОПОВІДНИХ І ПОЯСНЮВАЛЬНИХ
ЗАПИСОК**

Профком ХАІ Ректору ХАІ

Доповідна записка

20.11.98, № 34-15/123

Про роботи на базі відпочинку «Пролісок».

За дорученням адміністрації був здійснений певний обсяг робіт на базі відпочинку «Пролісок». В роботі брали участь представники різних кафедр. Пропонуємо надати їм можливість відпочити на базі протягом двох тижнів з 5.05.99 по 20.05.99 за пільговими путівками профкому.

Список працівників додається.

Голова профкому (підпись) М.С. Стецько

Відповідний співробітник (підпись) Марчук Д.П.

Радіотехнічний ф-т Заступнику декана факультету № 3
Марчуку Д. П.

Пояснювальна записка

21.05.99

Про порушення навчальної дисципліни

Студенти групи 149 не з'явилися на заняття з УДМ (друга пара, 20.05.99) через відвідування кабінету флюорографії.

Староста групи 349
ва

(підпись) Т.К. Борисо-

1. Григоренко Наталію Юхимівну на посаду асистентки кібернетики.

працівників іншого сектора мають засвоїти основи української мови та вивчати її в умовах реальності, які виникають в процесі роботи.

За час діяльності кафедри було виконано п'ять дипломних проектів, виконано 12 дипломних кандидатських дисертацій, опубліковано 15 монографій та 200 наукових статей.

**Кафедра української мови
Державного аерокосмічного
університету «ХАІ»**

Зав. кафедрою _____

Доповідна записка

12.02.99

Про перенесення пари

Дата

Прошу дозволити перенесення практичного заняття з української мови на першому курсі 14 травня 1999 р. з четвертої на другу пару з метою усунення "вікна" у розкладі.

Ст. викладач

(підпис)

I.I. Іванова

Будь ласка, дозволіть зробити відмінної відповіді на це пропозицію. Відповідь буде надана вже відразу після обговорження цієї питаннями викладачами та студентами.

Заступнику декана факультету № 4
Антонюк О.К.

Доповідна записка складається

Викладач С.М.

Пояснювальна записка

(підпис)

Я, студентка групи 415 Кальченко Вікторія, запізнилася з канікул на тиждень через захворювання.

Довідка (або листок непрацездатності) додається.

10.02.99

Підпис

НАКАЗ

Наказ – це розпорядчий документ, що видається керівником установи. Накази щодо особливого складу регламентують прийняття на роботу, звільнення, переміщення працівників, відрядження, відпустки, різні заохочення. У заголовку такого наказу зазначають «Щодо особового складу».

Реквізити:

1. Назва підприємства (установи), що видає наказ.
2. Назва виду документа.
3. Місце видання.
4. Номер.
5. Дата.
6. Заголовок.

7. Короткий зміст наказу.
8. Текст наказу.
9. Підстава для складання.
10. Підпис керівника підприємства.
11. Печатка.

Кожний пункт наказу починається з дієслова у наказовій формі (призначити, перевести, звільнити, оголосити), яке пишеться великими літерами. Наприкінці кожного пункту зазначається підстава для його складання.

До викладу тексту наказу існують певні вимоги:

1. У наказах про прийняття особи на роботу обов'язково зазначають:
 - на яку посаду;
 - до якого структурного підрозділу;
 - з якого числа оформляється на роботу;
 - вид прийняття на роботу (постійна, тимчасова, за сумісництвом);
 - особливі умови роботи (з прийняттям матеріальної відповідальності, зі скороченим робочим днем).
2. У наказах про переведення працівника на іншу роботу вказують вид і мотивування переведення.
3. У наказах про надання працівникам відпустки зазначають:
 - вид відпустки (основна, додаткова, за тривалий стаж роботи на одному й тому ж підприємстві, навчальна, у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, без збереження заробітної плати, за сімейними обставинами);
 - загальну кількість календарних днів;
 - дату виходу у відпустку і повернення;
 - період, за який надано відпустку.
4. У наказах про звільнення працівників зазначають:
 - дату звільнення;
 - мотивування.

Наказ набуває чинності з моменту підписання.

ЗРАЗОК НАКАЗУ

ХАРКІВСЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

НАКАЗ

18.05.99 № 209

Щодо особового складу

ПРИЗНАЧИТИ:

1. Григоренко Наталю Юхимівну на посаду асистента кафедри ор-

ганічної хімії з 1 липня 1999 року, встановити посадовий оклад 120 гривень.

Підстава: заява Н. Ю. Григоренко з візами завідуючого кафедрою органічної хімії та декана природничо-географічного факультету.

НАДАТИ:

2. Олефіренку Ігореві Миколайовичу, доценту кафедри психології, Чергову відпустку з 1 липня по 28 липня 1999 року на 28 календарних днів за період роботи.

Підстава: графік відпусток і заява І. М. Олефіренка.

ЗВІЛЬНИТИ:

3. Ковальчук Олену Василівну, лаборанта кафедри історії України, з посади з 1 липня 1999 року у зв'язку з виходом на пенсію.

Підстава: заява О. В. Ковальчук.

Ректор (підпись) Ф. М. Васильєв

М. П.

ВИТАГАТИ:

Витяг – копія, що відтворює частину тексту документа і має основні реквізити оригіналу. Зокрема, витяг з протоколу містить прізвища та ініціали тих, хто виступив, з коротким зазначенням змісту виступу (це зазначається в розділі «Слухали»), а також зміст прийнятих рішень (у розділі «Ухвалили»). Витяг з протоколу підписують голова і секретар засідання, якщо їх немає на місці, то на витязі з протоколу, як і на витягах з інших документів, після тексту зазначаються посада, ініціали, прізвища осіб, що підписали оригінал, і ставиться гриф затвердження копії.

Реквізити:

1. Назва документа, з якого зроблено витяг, порядковий номер, місце видання оригіналу.
2. Заголовок (короткий виклад змісту оригіналу).
3. Порядковий номер (або параграф) тієї частини тексту, яка витягається.
4. Посада, ініціали та прізвище особи, яка підписала оригінал.
5. Гриф засвідчення копії.

В. Дата

-до подачі відповідно до зважувань та вимог, які встановлені відповідно до нормативних документів.

З Р А З О К В И Т Я Г У

Витяг з протоколу № 17

засідання ради студентської профспілки

Державного аерокосмічного університету

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

20.05.99

м. Харків

Присутні: голова студентської профспілки Звєрев О.Р., профорги груп – 50 осіб (спісок додається).

5.СЛУХАЛИ:

Дорошников Л.Р., студент групи 545, – заява з проханням надати путівку до профілакторію «Авіатор».

УХВАЛИЛИ:

Надати студенту Дорошникову Л.Р. путівку до названого профілакторію з 12 по 24 липня 1999 року.

Голова студентської профспілки (підпис)

Секретар

О.Р. Звєрев

К.В. Денисенко

ДОРУЧЕННЯ

Доручення – це письмове повідомлення, за яким організація чи окрема особа надає право іншій особі від ії імені здійснювати якісі юридичні чинності або одержувати матеріальні цінності.

Доручення видаються на розпорядження майном, одержанням грошових і матеріальних цінностей. Вони поділяються на особисті й офіційні.

Особисті доручення видаються окремими особами, які передають свої права іншим особам (право на одержання заробітної плати, поштового переказу та ін.).

Обов'язковою умовою правомірності особистого доручення є наявність підпису службової особи і печатка установи, підприємства, яка засвідчує підпис довірителя (доручення, які видаються студентам, можуть засвідчуватися навчальним закладом).

В офіційному дорученні обов'язково зазначаються:

1. Назва організації, яка видає доручення.
2. Номер доручення і дата видання.
3. Посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, якій видано доручення.

4. Назва організації (чи підприємства), від якої мають бути одержані матеріальні цінності.
5. Перелік цінностей із зазначенням їх кількості та суми, яку вони коштують.
6. Срок дії доручення.
7. Зразок підпису особи, який видано доручення.
8. Назва документа, що посвідчує особу одержувача цінностей (паспорт, посвідчення).
9. Підписи службових осіб, які видали доручення.
10. Печатка організації, що видала доручення.

Для багатьох доручень є друковані бланки, куди від руки вписують прізвище, ім'я та по батькові того, кому доручається, що саме, де треба одержати, та засвідчуються підписом і круглою печаткою. Засвідчується також підпис особи, на ім'я якої написано доручення.

Засвідчені нотаріально доручення можна передавати телеграмою.

Телеграма-доручення складається з тексту доручення, який може бути відповідно скорочений, та засвідчувального напису з підписом нотаріуса і печаткою нотаріальної контори. Підпис нотаріуса засвідчується органом зв'язку, через який передається телеграма-доручення. Таке доручення має силу оригіналу.

ЗРАЗКИ ДОРУЧЕНЬ

Доручення

Я, Коваленко Іван Петрович, доручаю Піддубній Ганні Олександрівні одержати належну студентам групи 610 інженерно-менеджерського факультету стипендію за вересень 1999 року.

Доручення дійсне до 12 жовтня 1999 року.

20 вересня 1999 р. (підпись) І.П. Коваленко

Підпис студента Коваленка І.П. засвідчує.

Декан інженерно-менеджерського

факультету (підпись)

В.Д. Кожухов

20 вересня 1999 р.

ЗАПРОШЕННЯ

Запрошення – це різновид службового листа, в якому викладено запрошення взяти участь в якісь нараді, конференції, зборах, заході.

У запрошенні мають бути такі реквізити:

1. Дата і час засідання.
2. Місце засідання.
3. Назва засідання (тематика).

4. Порядок денний.
 5. Прізвища доповідачів з кожного питання.
 6. Прізвище й телефон відповіальної особи.
 7. Спосіб проїзду до місця засідання.
- Запрошення підписує голова колегіального органу або керівник установи.

Шановний пане Пономаренко В.В.!

Зaproшуємо Вас взяти участь у роботі науково-практичної конференції «Проблеми українського літакобудування».

Науково-практична конференція відбудеться в актовому залі головного корпусу Державного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «ХАІ» (вул. Чкалова, 17) 12-14 листопада 1999 року.

Початок об 11.00.

Проїзд: ст.метро «Університет», тролейбус № 2 до зупинки «Спорткомплекс».

Деканат факультету літакобудування
Науково-виробнича фірма «Лілієнталь»

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошення – це повідомлення про час і зміст нарад, засідань, необхідність виконати якусь роботу, а також про потребу в заміщенні вакантної посади чи наборі робочої сили та ін.

В оголошенні обов'язково вказується, хто й про що повідомляє; дата виділяється іншим шрифтом; формулювання в тексті стислі.

За формою розрізняють такі оголошення: писані, мальовані, друковані в газетах, журналах, на окремих аркушах. До оголошень належать також афіші, що рекламиують кінофільми, концерти, вистави тощо.

В оголошеннях крім чіткої мови, важливості теми, цікавості змісту велике значення має оформлення: написання слів великими і малими літерами, добір кольорів, симетричність розташування повідомлень.

Оголошення бувають як окремих організацій, підприємств, державних установ, навчальних закладів, так і приватних осіб.

4. Назва організації (чи підрозділу), від якої місце буде розпо-
знані матеріальні цінності.

5. Перелік цінностей із зазначенням їхньої вартості
коштують:

1 грудня 2001 року в актовому залі головного корпусу Державного
аерокосмічного університету ім. М.С. Жуковського «ХАІ» відбудеться
літературний вечір, присвячений річниці з дня народження Григорія
Сковороди.

10. Печатка організації, що видала доручення:

Оргкомітет

Для багатьох доручень є логотипи, які від руки вписують
працівники, які їх виконують. Важливо зробити все те саме, що тре-
ба в експедиції, тобто виконати підпис відповідно до печатки.
Задокументувати це.

Засвідчені потрапляють в архів у вигляді сканів або копій. Важливо зробити
всіх засвідчень у вигляді сканів. Але вони вже не будуть використані в експедиції.
Учасникам експедиції буде надано копії засвідчень, які вони можуть використати
засвідчень органом державної безпеки, але вже після повернення з експедиції.

ЗАВДИК ДОРУЧЕНЬ

«Якщо не вдається зробити це відразу, то відкладіть на післядні дні

3. Коваленко Іван Петрович, Рудній Ганна Оле-
нівна, Сидорян Олег Евгенійович, Симонова Ольга Оле-
нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-
нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-
нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-

нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-
нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-

нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-
нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-

нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-
нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-

нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-

нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-

нівна, Сидорян Олеся Олегівна, Симонова Ольга Оле-

Додаток 2**КОРОТКИЙ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК ТЕРМІНОЛОГІЇ
ЛІТАКО-ТА РАКЕТОБУДУВАННЯ**

авиагоризонт	авіа-горизонт
авиадвигатель	авіа-двигун
авиаконструктор	авіаконструктор
авиастроение	авіастроєння
автопилот	автопілот
азимут	азимут
акселератор	акселератор
алгоритм	алгоритм
амперметр	амперметр
амплитуда	амплітуда
анализатор	аналізатор
ангар	ангар
антенна	антена
аппарат	апарат
армирование	армування
астрокомпас	астрокомпас
астрокупол	астрокупол
астролюк	астролюк
астронавтика	астронавтика
аэрация	аерація
аэродинамика	аеродинаміка
аэродром	аеродром
аэрометр	аерометр
баббит	бабіт
базирование	базування
бакелит	бакеліт
бак топливный	бак паливний
бак сбрасываемый дополнительный	бак скидний додатковий
бак-кессон	бак-кесон
бак-отсек	бак-відсік
бак-отстойник	бак-відстійник
балансировка	балансування
балласт	баласт
баллистика	балістика
баллон	балон

А

- авіагоризонт, -ту
- авіадвигун, -на
- авіаконструктор, -ра
- авіабудування
- автопілот, -та
- азимут, -ту
- акселератор, -ра
- алгоритм, -му
- амперметр, -ра
- амплітуда
- аналізатор, -ра
- ангар, -ра
- антена
- аппарат, -та
- армування
- астрокомпас, -са
- астрокупол, -ла
- астролюк, -ка
- астронавтика
- аерация
- аеродинаміка
- аеродром, -му
- аерометр, -ра

Б

- бабіт, -ту
- базування
- бакеліт, -ту
- бак паливний
- бак скидний додатковий
- бак-кесон, -на
- бак-відсік, -ка
- бак-відстійник, -ка
- балансування
- баласт, -ту
- балістика
- балон, -на

С хотідод

- бандаж
 банк данных
 барабан тормозной
 барокамера
 барометр-высотомер
 барьер
 батарея аккумуляторная
 бафтинг
 бачок дренажный
 безопасность
 безотказность
 бензин
 бензобак
 беспосадочный
 бета-лучи
 биметалл
 биплан
 биссектриса
 блистр
 блокировка
 болт
 болтанка
 борт летательного аппарата
 бортжурнал
 бортштанга
 брикетирование
 бронестекло
 быстроизнашающийся
 быстроштеймний
 быстротвердеющий

Б

- бандаж, -жа
 банк даних
 барабан гальмовий
 барокамера
 барометр-висотомір, -ра
 бар'єр, -ра
 батарея акумуляторна
 бафтинг, -га
 бачок дренажний
 безпека, -ки
 безвідмовність
 бензин, -ну
 бензобак, -ка
 беспосадочний
 бета-промені
 біметал, -лу
 біплан, -на
 бісектриса
 блістр, -ра
 блокування
 болт, -та
 бовтанка
 борт літального апарату
 бортжурнал, -лу
 бортштанга
 брикетування
 бронескліо
 швидкоспрацьовуваний
 швидкознімний
 швидкотверднучий,
 швидкотвердіючий

В

- вальцовка
 вариатор
 вентиль
 вертолет
 вертолетостроение
 взаимозаменяемость
 взлет
 взрыв
 взрывобезопасный
 взрывоопасный

В

- вибратор ве-, əмоянәпд - вібратор, -ра əмонаңпәд
- вибрация əх-, əннәтәд - вібрація əннәтәд
- виброметр əн-, əннәтәнд - віброметр, -ра əннәтәнпәд
- видимость үх-, ҳуд - видимість əннәжәнд
- винт воздушный ə- əфләмәд - гвинт повітряний əфләмәд
- винт крепежный ə- əвәңдәфләмәд - гвинт кріпильний əвәңдәфләмәд
- винт несущий əн-, əннәнот - гвинт несучий əннәтәжәнд
- вогнутость əхімнәнд - вгнутість, увігнутість əхімнәнд
- воздухозаборник əпбәкнәнд - повітrozабірник, -ка əпбәкнәнд
- воздуходоочиститель əтіләнәнд - повіtroочисник, -ка əнпәтәнпәд
- волна əтілән - хвиля əтілән
- вприскивание əхіод - впорскування, вприскування
- выбег двигателя əннәнпән əхіод - вибіг двигуна əннәнпән əхіод
- выгрузка əннәвоңаңд - вивантаження əннәвоңаңд
- выключатель əп-, əпәзәд - вимикач, -ча əпәзәд
- выключение əн-, əпәдүд - вимкнення əпәдүд
- вылет əннәвонләуд - виліт, -льоту əннәвонләуд
- выпрямитель əк - випрямляч, -ча
- выпуклость əркістөр - опуклість əркістөр
- высотомер əтіләтәзәж - висотомір, -ра əтіләтәзәж
- вычисление əнрәпәдәсстүнж - обчислення əнрәпәдәсстүнж
- вычислитель əн-, əгәркінж - обчислювач, -ча əгәркінж
- газопровод əннапәвүтәп тәпілж - газопровід, -воду
- гашение əх-, əннәйдәс - гасіння, гашення əннәйдәс
- герметизация үр-, əннәзәс - герметизація əннәзәс
- герметичность əннәзхәнәс - герметичність əннәзхәнәс
- гибка əн-, əбасідхәнәс - гнуття, згинання əннәзхәнәс
- гидродвигатель əннәбаңтәп - гідродвигун, -на əннәзхәнәс
- гиродатчик əхпәкіз - гіродатчик, -ка əхләгіз
- гиризмеритель ə- əкпәнж - гіровимірник, -ка əкпәнж
- глушитель ə- əннәнпән - глушник, -ка əннәнпән
- головка əвәттәп - головка əвәттәп
- голодание кислородное əннәнпән - голодування кисневе
- горелка əннәнпән əннәнпән - пальник, -ка əшшәннәнпән
- горючее əннәнпән əннәнпән - пальне əннәнпән
- гребенка əхаспәс - гребінка əхаспәс
- гребень аэродинамический əннәнпән - гребінь аеродинамічний əннәнпән
- грозозахита əннәнпәнкәс - грозозахист, -ту əннәнпәнкәс
- грозоотметчик əннәнпәнкәс - грозовідмітник, -ка əннәнпәнкәс
- груз əділ - вантаж, -жу əділ
- грузовместимость əннәнпәнкәс - вантажомісткість əннәнпәнкәс

Ж

Г

С

		Д	
дальномер	далекомір, -ра		
датчик	датчик, -ка		
двигатель	двигун, -на		
движение	рух, -ху		
демпфер	демпфер, -ра		
демпфирование	демпфірування		
держатель	тримач, -ча		
динамика	динаміка		
дирижабль	дирижабль, чля		
длительность	тривалість		
долговечность	довговічність		
дорожка	доріжка		
доска приборная	дошка приладова		
дросселирование	дроселювання		
дроссель	дросель, -ля		
дублер	дублер, -ра		
дублирование	дублювання		
биокомпьютерика	біокомп'ютерика		
блеск	блеск, -ра		
жесткость	жорсткість		
жизнеобеспечение	життезабезпечення		
жиклер	жиклер, -ра		
жилет спасательный	жилет рятувальний		
заборник	забірник, -ка		
заброс	закид, -ду		
завихрение	завихрення		
завихритель	завихрювач, -ча		
закалка	гартування, загартування		
заклепка	заклепка		
закрылок	закрилок, -лка		
зализ	зализ, -за		
заполнитель сотовый	заповнювач стільниковий		
запоминающее устройство	(щільниковий)		
заправка	запам'яточний пристрій,		
запуск	запам'ятувач		
затяжка	заправка		
захват	запуск, -ку		
заход на посадку	затягування		
зашепление	захоплення, захоплювання		
	захід на посадку		
	зачеплення, зачіплювання		

3

- зачистка
 - захист, -ту
 - ланка
 - звукопоглинання, звуковбирання
 - звукопроникність
- И**
- избыток
 - излучатель
 - излучение
 - измеритель
 - износ
 - износостойкость
 - испарение
 - источник
 - каретка закрылка
 - каретка станка
 - катапульта
 - катапультирование
 - керосин
 - кессон
 - киль
 - кислород
 - клепка
 - ковка
 - козырек
 - кок воздушного винта
 - колебания
 - колодец
 - компоновка летательного аппарата
 - контактор
 - контргайка
 - контргруз
 - контровка
 - контролепригодность
 - контроль неразрушающий
 - контроль шероховатости
 - координатор
 - копир
- К**
- надлишок, -шку
 - випромінювач, -ча
 - випромінювання
 - вимірювач, -ка; вимірювач, -ча
 - знос, -су; зношення
 - зносостійкість
 - випаровування, випарування
 - джерело
 - каретка закрилка
 - каретка верстата
 - катапульта
 - катапультування
 - гас, -су
 - кесон, -на
 - кіль, -ля
 - кисень, -сно
 - клепання
 - кування
 - козирок, -рка
 - кок повітряного гвинта
 - коливання
 - колодязь, -зя
 - компонування літального апарату
 - контактор, -ра
 - контргайка
 - контрвантаж, -жу
 - контрування
 - контролепридатність
 - контроль неруйнівний
 - контроль шорсткості
 - координатор, -фа
 - копір, -ра

корекция	корекція
корреляция	кореляція
космический	космічний
космодром	космодром, -му
космонавт	космонавт, -та
крутизна характеристики	крутість характеристики
крутка	скручування, скрученість
крыло	крило
лайнер	лайнер, -ра
лента	стрічка
летательный аппарат	літальний апарат
летательный аппарат-заправщик	літальний апарат-заправник
летательный аппарат-носитель	літальний апарат-носій
летчик	льотчик, -ка
лодка	човен, -вна
ложемент	ложемент, -та
лонжерон	лонжерон, -на
лопасть	лопать
лужение	лудіння, лудження
лыжа	лижа
люнет	люнет, -та
люфт	люфт, -ту
заброс	забрас
мачта	щогла
маяк	маяк, -ка
метчик	мітчик, -ка
мидель	мідель, -ля
мини-ЭВМ	міні-ЕОМ
моноплан	моноплан, -на
монорельс	монорейка
мотогондола	мотогондола
мощность	потужність
наблюдение	спостереження
наведение	наведення
нагреватель	нагрівник, -ка
нагружение	навантаження
накопитель данных	нагромаджувач даних
направляющая	напрямна

К

- корекція
- кореляція
- космічний
- космодром, -му
- космонавт, -та
- крутість характеристики
- скручування, скрученість
- крило

N

- лайнер, -ра
- стрічка
- літальний апарат
- літальний апарат-заправник
- літальний апарат-носій
- льотчик, -ка
- човен, -вна
- ложемент, -та
- лонжерон, -на
- лопать
- лудіння, лудження
- лижа
- люнет, -та
- люфт, -ту

M

- щогла
- маяк, -ка
- мітчик, -ка
- мідель, -ля
- міні-ЕОМ
- моноплан, -на
- монорейка
- мотогондола
- потужність

H

- спостереження
- наведення
- нагрівник, -ка
- навантаження
- нагромаджувач даних
- направляющая

напряжение	ен-эндопох	-	напруга	напетндах
напряженность	рннвэдопох	-	напруженість	эннеджвх
натяжение		-	натяг, -гу	
невесомость	рннідл	-	невагомість	эннедл
не обратимость	тнктушвд	-	необоротність	тнкгошвд
непрозрачность	входоцвд	-	непрозорість	входоцвд
непроницаемость	вісвд	-	непроникність	вздецвд
нервюра	рннжжтнвввд	-	нервюра	нжевд
нивелировка	бн- нвасвд	-	нівелювання	хннвд
нормы летной годности	хввд	-	норми льотної придатності	хввд
носитель полетной информации		-	носій польотної інформації	
самолет-разведчик	бт- топіл	-	літак-разведник	топп
обводы	вннеплж	-	обводи	вннестл
обжатие	эткнкітс мупов	-	обтиснення	эткохтсемл
облачность	бq- денспл	-	хмарність	денспл
обледенение самолета	ннцоп	-	обмерзання (обледеніння)	ннцоп
облет	рннжжввд	-	літака	вхдцвд
облицовка	юшм єкділ	-	обліт, -льоту	вхдцвд
облучение	хто- топ	-	облицювання	вхдцвд
обнаружение	рннпп	-	опромінення	твоп
обогрев	бдчмо	-	виявлення	вхлоп
обогреватель	жк- жвлмоп	-	обігрівання; обігрів, -у	вхлоп
обтекатель	хл- хогніцвд	-	обігрівач, -ча; обігрівник	вхлоп
общивка	вх- иннанвд	-	обтічник, -ка	хогніцвд
окислитель	удов- дівнп	-	общивка	апетаввд
скраска	мрннп) рннхмннп	-	окиснювач, -ча; окисник, -ка	апетаввд
опережение	хннвд	-	фарбування	хннвд менп
оперение	вр- нбмнп	-	випередження	
оребрение	үт- лідооп	-	оперення	нбннп
освещение	вхдоп	-	оребрення	лібооп
освещенность	рн- нннвд	-	освітлення	вхдоп
отверстие	рннсаудоп	-	освітленість	ннвд
отвертка	бq- дотквжоп	-	отвір, -вору	внлудоп
ответвление	дотквд	-	викрутка	дотквжоп
отвод	бн- нвондлвонтооп	-	відгалуження	доткнвд
отклонение		-	відвід, -воду	недвд
отключение	ннмодпойд	-	відхилення	ннмодп
от соединение	вк- лквмойд	-	вимкнення	нупонд
отсос	вк- нзмнвдпойд	-	від'єднання	хквмонд
отсчет времени	жк- вввд	-	відсмоктування	нмемпонд
		-	відлік часу	жервонд

О	
охладитель	өтүрділік
охлаждение	әтөнекүрділік
падение	ағылшының
парашютист	ағасшындардың
перегородка	ағасшындардың
перегрев	ағасшындардың
перегрузка	ағасшындардың
передатчик	ағасшындардың
перехват самолетов	ағасшындардың
пилон	ағасшындардың
пилот	ағасшындардың
пилотаж	ағасшындардың
питание	ағасшындардың
пламестойкость	ағасшындардың
планер	ағасшындардың
поглотитель	ағасшындардың
подзарядка	ағасшындардың
подкачивание топлива	ағасшындардың
подкос шасси	ағасшындардың
полет	ағасшындардың
полка	ағасшындардың
полоса	ағасшындардың
помпаж	ағасшындардың
предкрылок	ағасшындардың
прерыватель	ағасшындардың
привод	ағасшындардың
прием данных	ағасшындардың
приемник	ағасшындардың
пробег	ағасшындардың
пробка	ағасшындардың
прогиб	ағасшындардың
продувка	ағасшындардың
проектор	ағасшындардың
пространство	ағасшындардың
противообледенитель	ағасшындардың
издание	ағасшындардың
радиолуч	ағасшындардың
радиомаяк	ағасшындардың
радиоприемник	ағасшындардың
радиосвязь	ағасшындардың
П	
-	охолодник, -ка
-	охолодження
-	падіння
-	парашутист, -та
-	перегородка
-	перегрів, -ву
-	перевантаження
-	передавач, -ча
-	перехоплення літаків
-	пілон, -на
-	пілот
-	пілотаж, -жу
-	живлення
-	полум'ястійкість
-	планер, -ра
-	поглинач, -ча; вбирач, -ча
-	підзарядка, підзарядження
-	підкачування палива
-	підкіс шасі
-	політ, -льоту
-	поліція
-	смуга
-	помпаж, -жу
-	передкрилок, -лка
-	переривник, -ка
-	привід, -воду
-	приймання (прийом, -му)
-	даних
-	приймач, -ча
-	пробіг, -гу
-	пробка
-	прогин, -ну
-	продування
-	проектор, -ра
-	простір, простору
-	протиобліднювач, -ча
-	радіопромінь, -меня
-	радіомаяк, -ка
-	радіоприймач, -ча
-	радіозв'язок, -зы

P

радиоуправление	спострі	- - - радіокерування	спострі
радист	радіотехнік	- - - радист, -та	радіотехнік
размах крыла	відстань між кінцями крила	- - - розмах крила	відстань між кінцями крила
раскос шасси	об'єкт	- - - розкіс шасі	об'єкт
раскрытие	закриття	- - - розкриття	закриття
расстыковка	з'єднання	- - - розстикування	з'єднання
растормаживание	зупинка	- - - розгальмовування	зупинка
ребро жесткости	ребро жесткости	- - - ребро жорсткості	ребро жесткости
реверсирование	жертва	- - - реверсування	жертва
самолетостроение	авіація	С	центрування
самолет-разведчик	авіація	- - - літакобудування	авіація
самолет-штурмовик	авіація	- - - літак-розвідник, -ка	авіація
самописец	авіація	- - - літак-штурмовик, -ка	авіація
сближение	зближення	- - - самопис, -са	авіація
сборка	збирання	- - - зближення	збирання
сбрасывание	знищування	- - - складання	збирання
сваливание	знищування	- - - скидання	знищування
сверление	відрив	- - - звалювання	знищування
сверхзвуковой	звуковий	- - - свердлення, свердління,	відрив
сверхпроводимость	запад	- - - свердлування	відрив
сглаживание	згладження	- - - надзвуковий	знищування
сгорание	згорання	- - - надпровідність	знищування
сдвиг	зміщення	- - - згладжування	знищування
сеть	мережа	- - - згоряння	знищування
сжатие	затиснення	- - - зсув, -ву	знищування
сжигание	згорання	- - - зсув	знищування
скорость	швидкість	- - - мережа	знищування
следование	занесення	- - - стиск, -ку; стиснення	знищування
слежение	занесення	- - - спалювання	знищування
слив топлива	злив	- - - швидкість	знищування
слой	шар	- - - прямування	знищування
смазка (смазочное вещество)	масло	- - - слідкування	знищування
смещение	зміщення	- - - злив (-ву) палива	знищування
составляющая	загальні	- - - шар, -ру	знищування
способность	здатність	- - - мастило	знищування
срабатывание	запуск	- Ф зміщення, зсунення, зсув, -у	знищування
створка	затвор	- - - складова	знищування
стекловолокно	стекловолокно	- - - здатність	знищування
стеклопластик	стеклопластик	- - - спрацьовування	знищування
стеклоткань	текстиль	- - - стулка	знищування

С

стропа винавуджкоідб
ступень ракеты тэндб
сходимость збіжність
сцепка с буксиром зчеплення з буксиром
счисление зчислення
считывание зчитування
съемник деслітумрмабж
тангаж беебжаванні
тарировка самонетов
тележка тннавудуджквтіл
топливо тннаведжквтіл
тормоз бзомомаутшквтіл
торсион вонпомбо
траверз рннважнпдз
траверса рннваджквт
травление рннвдн
траектория рннвонпвас
трап тннпддев
триммер рннввуддев
турбулентность мноюкүеден
турель атоіндівдоілдан
тяга рннввуждійтіл
тягач рннрдотіл
тяготение вдя-
управление рннвонжрнн
упрочнение поверхности токхднш
усиление рннваджквтіл
усилие рннваджквтіл
ускорение ванпв (уа-)
усталость вд, вдш
Ф

- стропа винавуджкоідб
- ступень ракеты тэндб
- сходимость збіжність
- сцепка с буксиром зчеплення з буксиром
- счисление зчислення
- считывание зчитування
- съемник деслітумрмабж
- тангаж, -жа беебжаванні
- тарировка самонетов
- тележка тннавудуджквтіл
- топливо тннаведжквтіл
- тормоз бзомомаутшквтіл
- торсион, -на вонпомбо
- траверз, -зу рннважнпдз
- траверса рннваджквт
- травление рннвдн
- траектория рннвонпвас
- трап, -па тннпддев
- триммер, -ра рннввуддев
- турбулентность мноюкүеден
- турель атоіндівдоілдан
- тяга рннввуждійтіл
- тягач, -ча рннрдотіл
- тяжкіння рннваджквтіл
- тяжкіння тяжкіння
- тяжкіння тяжкіння
- управление воду вонпв
- управление (пройді) вонпв
- упрочнение поверхности зміцнення поверхні
- усиление підсилення, посилення
- усилие зусилля
- ускорение прискорення
- усталость утома, утомленість
- фидер веодж
- флагок сигнальный атоінтвде
- флаттер рннваджквтіл
- флюгер вхлут
- фонарь кабины онжоловогж
- формовка кірголлуктіл
- форсаж виннектогж
- фідер, -ра відрігпластил
- прапорець сигнальний скроп
- флаттер, -ра виннектогж
- флюгер, -ра вхлут
- ліхтар кабіни онжоловогж
- формовка, формування скроп
- форсаж, -жу виннектогж

Фонетичний еквівалент		Додаток 4
форсирование	форсування	сон
форточка	кватирка	
фюзеляж	фюзеляж, -жу	
хвост	хвіст, -воста	
хвостовик	хвостовик, -ка	
центр	ц	
центровка летательного аппарата	центрування літального апарата	
чеканка	чеканення	
чувствительность	чутливість	
ш		
шасси	шасі	
швартовка	швартування	
швеллер	швелер, -ра	
шевер	шевер, -ра	
шевингование	шевінгування	
шлемофон	шоломофон, -на	
шов заклепочный	шов заклепочний, заклепковий	
шов сварной	шов зварний	
шпангоут	шпангоут, -та	
штопор	штопор, -ра	
штурвал	штурвал, -ла	
штурман	штурман, -на	
шумоглушитель	шумоглушник, -ка	
Э		
экранировка	екранування	
элерон	елерон, -на	
эпюра	епюра	
эскадрилья	ескадрилья	
эскорт	ескорт, -ту	
этап летних испытаний	етап льотних випробувань	

юз		ю		
строла	РННБВУРДОФ	-	струна	БННБВААНДОФ
ступень ракеты	ВХДНТВАЕ	-	ступінь ракети	ВХДНТПАФ
яма воздушная	УК-ЖКЛЯСОНФ	-	яма повітряна	ЖКЛЯСОНФ
яркость	ЧУКРМ	X	яскравість	ЧУКРМ
ярус облаков	ЯРУС	-	ярус хмар	ЯРУС
танкж		Ц	танкж, -ж	
термоіонептіл	РННБВУСТНЕ	-	стекловідіонептіл	БННБВТНЕ
трансіса	БТЭДРІВ	-	тюор	ЧД
трансіві	БТЭДРІВ	-	тагіво	ЧД
трансіс	БТЭДРІВ	H	гальмо	ЧД
трансіз	РННБНКЕРІВ	-	горисон, -та	БННБН
трансівер	БТЭДРІВ	-	траверз, -с	БННБНПАТНІС
трансіверс		-	трансіров	БННБНПАТНІС
транспон	В	Щ	распення	
транспонія	БДРІ	-	турбін	ЧД
трап	ВННБВУСЕШ	-	трап, -и	БННБВШ
трамвай	БД-ДЕНЕШ	-	трамвій, -ра	ДЕНЕШ
тусклунгіш	БД-ДЕВІШ	-	турбулентність	ДЕВІШ
турель	ВННБВУНІВШ	-	турель	БННБВНІВШ
тум	БН-, НАФОМОВОЦІ	-	туме	НОФОМЕЦІ
тюч	БННБЛІПУРДС, БД-	-	тючен, -и	БННБЛІПУРДС ВОЦІ
тюточник	БННБЛІПУРДС,	-	тючин	
	БННБЛІПУРДС, ВДС.	-		БННБЛІПУРДС ВОЦІ
	БТ-, ТУДІМІПШ	-		тюточник
управление	БД-, АДЛОТИШ	-	керування	АДЛОТИШ
управленик	БЛ-ДІСДУРДУШ	-	аміненік	ДІСДУРДУШ
ударение	БН-, НВМДУЧІ	-	подсилення	ДІСДУРДУШ
усилие	БД-, НХМДУЧІ	-	зусилля	ДІСДУРДУШ
установка		C	присадж	
	РННБВУНДОФ	-	устона	УТОМІСІ
	ВН-, НОДДІЕ	-	устомісі	УТОМІСІ
фідер	БДЮРІ	-	фідер, -ра	БДЮРІ
снайдер	БНКДБДНДРІ	-	контейнер снайдер	БНКДБДНДРІ
фільтр	ЧТ-СКОДІ	-	фільтр, -ра	ЧТ-СКОДІ
тансаудоопні хнітєрі літэ	БННБВУДООПНІ ХНІТІЕРІ ЛІТЭ	-	анімаліст	БННБВУДООПНІ ХНІТІЕРІ ЛІТЭ
фональ	ЛІБІНІ	-	піктографії	
форсаж		-	форсаж, -а	
форсаж		-	форсажа	

Додаток 3**Власні імена людей**

Що в імені твоїм? Чи часто ми замислюємося над значенням того чи іншого імені? І що важливіше для нас: значення імені чи його звучання, мелодика? Звісно, що найкращими нам здаються імена наших коханих, найзвучніші імена намагаємося дати своїм дітям. Але часто значення імені, його походження так і залишається невідомим і батькам, і носіям імен, хоча деякі дослідники нетрадиційних наук запевняють, що ім'я в подальшому додає певних рис власникові, формує характер і навіть долю. Сподіваємося, що це перебільшення, адже не всі Артури ведмедеподібні і не всі Клавдії кульгаві. І все ж походженням та значенням свого імені варто поцікавитись. Ось, наприклад, просте ім'я Іван. Чимало людей переконані, що це наше, рідне, слов'янське. Проте це хибна думка. Ім'я це походить з давньоєврейського імені Йоханан, що означає "божа благодать", а по всьому світу розійшлося в таких різноманітних варіантах, що важко й уявити: англійське – Джонатан і скорочене – Джон, німецьке – Іоганнес, Ганс, іспанське – Хуан, Гуан, французьке – Жуан, Жоан, Жан, вірменське – Ованес, грузинське – Вано, польське і чеське – Ян, угорське – Януш, і ще безліч різноманітних варіантів цього імені існує в світі.

У пропонованому Вам додатку наведені найчастіше уживані зараз чоловічі та жіночі імена, їх російські та українські варіанти, походження та значення імені. А ще від чоловічих імен наведені імена по батькові. Читайте, знайомтесь, і нехай Ваше ім'я визначить вам щасливу долю.

С поєднанні з іншими іменами

- Абрам – Абрам, Аврам (д.-євр. – батько багатьох); Абрамович, Абрамівна
- Адам – Адам (д.-євр. – людина, чоловік); Адамович, Адамівна
- Александр – Олександр (гр. – мужній оборонець, захисник); Олександрович, Олександровна
- Алексей – Олексій (гр. – захисник); Олексійович, Олексіївна
- Альберт (скорочене від Адальберт) – Альберт (нім. – шляхетний, благородний), Альбертович, Альбертівна
- Анатолій – Анатолій (гр. – воскресіння); Анатолійович, Анатоліївна
- Андрей – Андрій (гр. – мужній, хоробрий); Андрійович, Андріївна
- Антон – Антон (лат. – той, хто вступає в бій); Антонович, Антонівна
- Аркадій – Аркадій (гр. – житель Аркадії, пастух); Аркадійович, Аркадіївна
- Арсен – Арсен (гр. – мужній); Арсенович, Арсенівна
- Артём – Артем (гр. – здоровий, неушкоджений); Артемович, Артемівна
- Артур – Артур (кельт. – можливо, ведмідь); Артурович, Артурівна
- Богдан – Богдан (калька від ст.-гр. – даний богами); Богданович, Богданівна
- Борис – Борис (слов. – скорочене від Борислав; можливо, від монг. – малий); Борисович, Борисівна
- Валентин – Валентин (лат. – сильний, здоровий, міцний); Валентинович, Валентинівна
- Валерій – Валерій (лат. – сильний, здоровий, міцний); Валерійович, Валеріївна
- Василій – Василь (гр. – цар); Васильович, Василівна
- Вениамін – Веніамін (д.-євр. – улюблений син); Веніамінович, Веніамінівна
- Віктор – Віктор (лат. – переможець); Вікторович, Вікторівна
- Виталий – Віталій (лат. – життєвий); Віталійович, Віталіївна
- Владислав – Владислав (слов. – той, хто має славу); Владиславович, Владиславівна
- Владимир – Володимир (слов. – великий силою); Володимирович, Володимировна
- Всеволод – Всеволод (слов. – той, що володіє всім); Всеволодович, Всеволодівна
- Вячеслав – В'ячеслав (слов. – більш славний); В'ячеславович, В'ячеславівна
- Гавриил – Гаврило (д.-євр. – бог – моя міць); Гаврилович, Гаврилівна
- Герасим – Герасим (гр. – поважний); Герасимович, Герасимівна
- Геннадій – Геннадій (гр. – благородний, шляхетний, родовитий); Геннадійович, Геннадіївна

- Генрих – Генріх (нім. – князь, володар); Генріхович, Генріхівна
- Георгий – Георгій (гр. – хлібороб, плугатар); Георгійович, Георгіївна
- Глеб – Гліб (сканд. – нащадок бога); Глібович, Глібівна
- Григорий – Григорій (гр. – той, хто не спить, пильнує); Григорович, Григорівна
- Давид – Давид (д.-євр. – коханий, улюблений); Давидович, Давидівна
- Даниил – Данило (д.-євр. – божий суд); Данилович, Данилівна
- Денис – Денис (гр. – від Діоніс; буквально – присвячений Діонісові, богу життєвих сил природи, вина і веселощів); Денисович, Денисівна
- Дмитрий – Дмитро (гр. – належний Деметрі, богині родючості та хліборобства); Дмитрович, Дмитрівна
- Ефим – Єфим і Юхим (гр. – благочестивий, священний); Єфимович, Юхимович; Єфимівна, Юхимівна
- Евгений – Євген (гр. – благородний, шляхетний); Євгенович, Євгенівна
- Евдоким – Євдоким (гр. – славетний, шановний); Євдокимович, Євдокимівна
- Егор – Єгор (гр. – те саме, що й Георгій); Єгорович, Єгорівна
- Захар – Захар (д.-євр. – божа пам'ять); Захарович, Захарівна
- Зиновий – Зіновій (гр. – той, хто догоджає богові); Зіновійович, Зіновіївна
- Іван – Іван (д.-євр. – від Йоханан, божа благодать, дар богів); Іванович, Іванівна
- Ігнат – Гнат (лат. – вогненний); Гнатович, Гнатівна
- Ігор – Ігор (сканд. – від Інвар; буквально – захисник бога Інгве); Ігорович, Ігорівна
- Ілья – Ілля (д.-євр. – мій бог – Ягве); Ілліч, Іллівна
- Йосиф – Йосип (д.-євр. – бог додасть); Йосипович, Йосипівна
- Кирилл – Кирило (гр. – пан, володар); Кирилович, Кирилівна
- Константин – Костянтин (лат. – постійний, стійкий); Костянтинович, Костянтинівна
- Кузьма – Кузьма (гр. – світ, порядок; переносне – прикраса, краса); Кузьмич і Кузьмович, Кузьмівна
- Лев – Лев (гр. – лев); Львович, Львівна
- Леонид – Леонід (гр. – подібний до лева); Леонідович, Леонідівна
- Лукьян – Лук'ян і Лука (лат. – світлий); Лук'янович, Лук'янівна; Лукич, Луківна
- Макар – Макар (гр. – щасливий, блаженний); Макарович, Макарівна
- Максим – Максим (лат. – найбільший); Максимович, Максимівна
- Матвей – Матвій (д.-євр. – божа людина); Матвійович, Матвіївна
- Мечислав – Мечислав (слов. – давньо-слов'янський мечем); Мечиславович, Мечиславівна
- Мирослав – Мирослав (слов. – від мир і слава); Мирославович, Мирославівна

- Мирон – Мирон (гр. – від миро – пахучої олії, яку використовують у церковних обрядах); Миронович, Миронівна
- Михайл – Михайло (д.-євр. – рівний богові); Михайлович, Михайлівна
- Назар – Назар (д.-євр. – присвячений богові); Назарович, Назарівна
- Наум – Наум (д.-євр. – розрадник); Наумович, Наумівна
- Нестор – Нестор (гр. – той, хто повернувся на батьківщину); Несторович, Несторівна
- Нікита – Нікита (гр. – переможець); Нікитович, Нікітівна
- Ніколай – Нікола (гр. – переможець народів); Ніколайович, Ніколаївна
- Олег – Олег (сканд. – святий, священний); Олегович, Олегівна
- Орест – Орест (гр. – горець, горянин); Орестович, Орестівна
- Осип – Осип і Йосип (д.-євр. – бог додасть); Осипович, Йосипович; Осипівна, Йосипівна
- Оскар – Оскар (англ.-сакс. – божий список); Оскарович, Оскарівна
- Павел – Павло (лат. – малий); Павлович, Павлівна
- Петр – Петро (гр. – скеля, камінь); Петрович, Петрівна
- Платон – Платон (гр. – широкоплечий, ограйдний); Платонович, Платонівна
- Прокофій – Прокіп (гр. – той, хто досяг великих успіхів); Прокопович, Прокопівна
- Роберт – Роберт (нім. – бліскучий, відомий); Робертович, Робертівна
- Родіон – Родіон (гр. – житель о. Родос); Родіонович, Родіонівна
- Роман – Роман (лат. – римлянин); Романович, Романівна
- Руслан – Руслан (турк. – лев); Русланович, Русланівна
- Савва – Сава (арам. – старий дід); Савович і Савич, Савівна
- Святослав – Святослав (слов. – від святий і славний); Святославович, Святославівна
- Сем'єн – Семен (д.-євр. – бог чує); Семенович, Семенівна
- Сергей – Сергій (лат. – служитель); Сергійович, Сергіївна
- Сидор – Сидір (гр. – дарунок богині Ісіди); Сидорович, Сидорівна
- Станислав – Станіслав (слов. – стати славним); Станіславович, Станіславівна
- Степан – Степан (гр. – вінок); Степанович, Степанівна
- Тарас – Тарас (гр. – бунтівник); Тарасович, Тарасівна
- Теодор – Теодор (гр. – дар богів); Теодорович, Теодорівна
- Тимофей – Тимофій (гр. – богобоязливий); Тимофійович, Тимофіївна
- Тимур – Тимур (монг. – залізо); Тимурович, Тимурівна
- Тихон – Тихон (гр. – щасливець); Тихонович, Тихонівна
- Федор – Федір (гр. – божий дар); Федорович, Федорівна
- Филипп – Пилип (гр. – любитель коней); Пилипович, Пилипівна
- Фома – Хома (д.-євр. – близнюк); Хомович і Хомич, Хомівна

Юрий – Юрій (гр. – те саме, що Георгій); Юрійович, Юріївна
 Яков – Яків (д.-євр. – той, хто йде слідом); Якович, Яківна
 Ярослав – Ярослав (слов. – від ярий і славний); Ярославович, Ярославівна

ЖІНОЧІ ІМЕНА

Агата – Агата (гр. – добра); Агафія, Гафія
 Аксения – Оксана (гр. – чужоземна)
 Алина – Аліна (нім. – скорочене від Ангеліна)
 Алла – Алла (гр. – інша, друга, наступна)
 Анастасия – Анастасія (гр. – воскресіння)
 Ангелина – Ангеліна, Анжеліка (гр. – вісник)
 Анна – Ганна (д.-сер. – бог виявив ласку)
 Белла – Белла (лат. – гарна, вродлива)
 Валентина – Валентина (гр. – здорова)
 Валерия – Валерія (гр. – здорова)
 Варвара – Варвара (гр. – чужоземна)
 Вероника – Вероніка (гр. – та, що приносить перемогу)
 Виктория – Вікторія (лат. – перемога)
 Виола – Віола (англ. – фіалка)
 Вера – Віра (калька з гр. імені Пістіс – віра)
 Вита – Віта (лат. – життя)
 Галина – Галина (гр. – спокій,тиша; штиль на морі)
 Дарья – Дар'я, Дарія (гр. – та, що володіє)
 Диана – Діана (лат. – богиня)
 Дина – Діна (гр. – сила, міць, могутність)
 Екатерина – Катерина (гр. – чиста)
 Ева – Єва (д.-євр. – жива)
 Евгенія – Євгенія (гр. – благородна, шляхетна)
 Елизавета – Єлизавета (д.-євр. – мій бог, клятва)
 Елена – Олена (гр. – сонячне світло)
 Жанна – Жанна (фр. з д.-євр. – божа благодать)
 Зинаїда – Зінаїда (гр. – подібна до Зевса)
 Зоя – Зоя (гр. – життя)
 Ілона – Ілона (угор. – те саме, що Олена)
 Инга – Інга (д.-нім. – бог)
 Інесса – Інеса (нім. – можливо, за назвою гр. міста Інеса)
 Инна – Інна (лат. – плаваю)
 Ирена – Ірена (нім. – те саме, що Ірина)
 Ирина – Ірина (гр. – мир, спокій)
 Калерія – Калерія (гр. – добра, гарна)
 Карина – Карина (лат. – кіль корабля)
 Кароліна – Кароліна (нім. – жін. варіант імені Карл)
 Кира – Кіра (лат. – пані)

- Клавдія – Клавдія (лат. – кульгава)
- Клара – Клара (лат. – ясна, світла)
- Кристина – Христина (гр. – християнка)
- Лада – Лада (д.-рус. – люба, мила, кохана)
- Лариса – Лариса (гр. – чайка)
- Лилия – Лілія, Ліліана (лат. – лілія)
- Лина – Ліна (гр. – скорботна пісня)
- Лия – Лія (д.-євр. – антилопа)
- Любовь – Любов (калька з гр. – імені Харис – Любобів)
- Людмила – Людмила (слов. – мила людям)
- Люсьєна – Люсьєна (фр. від лат. – та, що має відношення до Луки)
- Майя – Майя (гр. – богиня весни)
- Маргарита – Маргарита (лат. – перлина)
- Марина – Марина (лат. – морська)
- Марія – Марія (д.-євр. – кохана, бажана)
- Маріанна – Маріанна, Мар'яна (схрещення імен Марія та Єнна)
- Надежда – Надія (калька з гр. імені Елліс – надія)
- Наталия – Наталя, Наталя (лат. – рідна)
- Неоніла – Неоніла (гр. – нова, молода)
- Ніна – Ніна (груз., можливо, від назви столиці Ассірії)
- Оксана – Оксана (гр. – гостинність)
- Ольга – Ольга (ст.-сканд. – свята)
- Поліна – Поліна (скорочений варіант імені Аполлінарія)
- Раїса – Раїса (гр. – легка)
- Регіна – Регіна (лат. – цариця)
- Роксана – Роксана (перськ. – світло)
- Светлана – Світлана (слов. – світла)
- Софья – Софія (гр. – мудрість)
- Стелла – Стелла (лат. – зірка)
- Сусанна – Сусанна (д.-євр. – водяна (біла) лілія)
- Таїсія – Таїсія (гр., можливо, та, що належить Ісіді)
- Тамара – Тамара (д.-євр. – фінікова пальма, смоківниця)
- Тамила – Таміла, Томіла (слов. від д.-рус. – томити, мучити)
- Татьяна – Тетяна (лат. від гр. – встановлюю, призначаю)
- Фаїна – Фаїна (гр. – осяйна)
- Есфирь – Есфір (д.-євр. – зірка)

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Алексєєнко Л.І. Українська мова. – Харків: Держ. аерокосмічний ун-т "Харк. авіац. ін-т", 2000.
- Ботвина Н. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови. – К.: АртЕк, 1999.
- Глушник С.В., Дияк О.В., Шевчук С.В. Сучасні ділові папери. – К.: АСК, 1998.
- Ділові папери / Л.І. Алексєєнко, М.М. Баликова, Н.А. Мурзич та ін. Харків: Держ. аерокосмічний ун-т "Харк. авіац. ін-т", 1999.
- Зубков М.Г. Мова ділових паперів. – Харків: Фоліо, 1999.
- Нелюба А. Теорія і практика ділової мови. – Харків: АКТА, 1997.
- Паламар Л.М., Кацевець І.М. Українське ділове мовлення. – К.: Либідь, 1997.
- Паламар Л.М., Кацевець І.М. Мова ділових паперів. – К.: Либідь, 1993.
- Скрипник Л.Г., Дзятківська Н.П. Власні імена людей. Словник-довідник. – К.: Наук. думка, 1986.
- Шевчук С.В. Українське ділове мовлення. – К.: Вища школа, 1997.

Завдання курсу	3
Програма курсу	4
Функціональні стилі сучасної української мови	5
Терміни та їх місце в ОДС і НС	8
Професіоналізми	8
Поняття про документ	8
Правопис прізвищ	9
Творення імен по батькові	11
Кличний відмінок. Звертання	13
Апостроф	14
М'який знак	15
Подвоєння і подовження приголосних	16
Правопис слів іншомовного походження	18
Закінчення іменників чоловічого роду	19
ІІ відміні у родовому відмінку	21
Правопис часток не , ні	23
Прийменник по в діловому мовленні	24
Додаток 1. Зразки документів	29
Додаток 2. Короткий словник технічних термінів	41
Додаток 3. Власні імена людей	53
Список використаної літератури.....	59

Райса – Раїса (ар – лат)

Регіна – Регіна (італ – цариця)

Роксані – Роксана (греко – світла)

Сантіана – Сантіана (слов – світла)

Соф'я – Софія (гр – мудрість)

Стелла – Стелла (лат – зірка)

Сусанна – Сусанна (ів-сер – золота й ідея)

Тансія – Тансія (ів. можливо, та, що напевніше ідеї)

Тамара – Тамара (ів-пер – бінніза речів, смакливі)

Тамара – Тамара (ів-ів-гр – астравовий, признаніє)

Франа – Франа (ів – осійна)

Эміль – Емір (і-ар – зірка)